

การฝึกขั้นพื้นฐานเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับปาก กระบอกปืน

โมดูล 1-8

www.caniseguros.com · Etsy-Shop: HellCanis

สารบัญ

01. MODULE 1 - พื้นฐาน พื้นที่ใช้งาน และบทบาทของที่ปรึกษาปากกระบอกปืน
02. MODULE 2 - แง่มุมทางการแพทย์และความเสี่ยงเมื่อสวมปากกระบอกปืน
03. MODULE 3 - ตำนาน การสื่อสาร และจิตวิทยาของเจ้าของ
04. MODULE 4 - การวัด ความพอดี และการวางแผนสายพาน
05. MODULE 5 - ความพอดีที่สมบูรณ์แบบ: ความพอดี รายการตรวจสอบ และความเหมาะสมสำหรับการใช้งานในชีวิตประจำวัน
06. MODULE 6 - การฝึกปากกระบอกปืน การสร้างความคุ้นเคย และการจัดการในชีวิตประจำวัน
07. โมดูล 7 - การตรวจสอบวัสดุและมาตรการการแปลง
08. MODULE 8 - กรอบกฎหมาย ความรับผิดชอบ และเอกสารประกอบ

การฝึกอบรมขั้นพื้นฐาน

คำแนะนำปากกระบอกปืน

โมดูล 1-8

บริษัท: Caniseguros | ร้าน Etsy: HellCanis

www.caniseguros.com - ที่นี่คุณจะพบทุกสิ่งเกี่ยวกับครอบปากและ DIY ได้ในร้านของเรา

MODULE 1 - พื้นฐาน พื้นที่ใช้งาน และบทบาทของที่ ปรึกษาปากกระบอกปืน

1.0 เป้าหมายของโมดูล

หลังจากโมดูลนี้ ผู้เข้าร่วมสามารถ:

- อธิบายว่าทำไมครอบปากจึงสมเหตุสมผลในแง่ของสวัสดิภาพสัตว์
- ตั้งชื่อขอบเขตการใช้งานโดยทั่วไป (การแพทย์ การฝึกอบรม กฎหมาย สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน)
- แยกแยะปากกระบอกปืนออกจากเครื่องมือฝึกซ้อมได้อย่างชัดเจน
- ทำความเข้าใจบทบาทของคุณในฐานะที่ปรึกษาปากกระบอกปืนที่ Caniseguros (จริยธรรมและความรับผิดชอบ)

1.1 ทำไมต้องปากกระบอกปืนเลย?

ปากกระบอกปืนไม่ใช่ "เครื่องมือลงโทษ" แต่เป็นเครื่องมือด้านความปลอดภัยและการป้องกัน:

- ปกป้องผู้คนและสัตว์อื่น ๆ จากการถูกกัด
- ปกป้องสุนัขจากตัวเอง (เช่น กรณีติดอาหาร/เหยื่อพิษ)
- ช่วยหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่อาจเป็นอันตรายเกินไปหากไม่มีปากกระบอกปืน

สำคัญ:

ปากกระบอกปืนไม่ได้แทนที่การฝึกอบรม การประเมินทางการแพทย์ และความรับผิดชอบของเจ้าของ มันแค่สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการปฏิบัติและฝึกฝน

1.2 พื้นที่ใช้งานทั่วไป

1.2.1 สถานการณ์ทางการแพทย์

ปากกระบอกปืนอาจมีความจำเป็นและมีประโยชน์ในสถานการณ์ทางการแพทย์หลายประการ:

การรักษาแบบเฉียบพลัน:

ไปพบสัตว์แพทย์ ดูแลบาดแผล ฉีดยา เปลี่ยนผ้าพันแผล ตรวจสอบความเจ็บปวด สุนัขไม่สามารถหลีกเลี่ยงนี้ สถานการณ์ได้และต้องทนต่อความเจ็บปวดหรือการถูกขังการที่ไม่พึงประสงค์ ปากกระบอกปืนที่สวมได้พอดีจะช่วยปกป้องพนักงาน เจ้าของ และตัวสุนัขเอง

สถานการณ์เรื้อรัง/เกิดขึ้น:

สุนัขที่มีอาการปวดเรื้อรัง (เช่น โรคข้อเข่าเสื่อม ปัญหาเกี่ยวกับหลัง โรคทางระบบประสาท โรคลมบ้าหมู) สุนัขที่ต้องได้รับการจัดการทางการแพทย์เป็นประจำ (เช่น การเปลี่ยนผ้าพันแผล ยาหยอดตา การทำความสะอาด สะอาด) สุนัขที่ตื่นจากการดมยาสลบและมีอาการมึนงงหรือหงุดหงิด สุนัขที่ถอดผ้าพันแผล กรวย หรือชุดบอดี้สูทออกบ้าง ปากกระบอกปืนสามารถป้องกันไม่ให้สุนัขหักหรือทำร้ายตัวเองเนื่องจากความเจ็บปวด ความกลัว หรือมากเกินไป ช่วยให้ดูแลได้อย่างปลอดภัยโดยไม่ต้องบังคับสุนัขอย่างแน่นหนาเกินความจำเป็นอย่างถาวร

1.2.2 ชีวิตประจำวันและเหยื่อพิษ

การใช้งานหลักอีกประการหนึ่งคือสถานการณ์ในชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อม:

- เดินในพื้นที่ที่ทราบว่ามีอันตรายจากเหยื่อพิษ
- สุนัขที่กินทุกสิ่งที่พวกเขาพบ ("สุนัขดูดฝุ่น")
- สุนัขที่เสี่ยงต่อการกลืนเข้าไป (ขยะ ซากศพ อุจจาระ ก้อนหิน) ด้วยปากกระบอกปืนที่เหมาะสม (อาจมีการเปลี่ยนการป้อนอาหาร) คุณสามารถ:
- การดูดซึมสิ่งแปลกปลอมสามารถลดลงหรือป้องกันได้อย่างมาก
- ควบคู่ไปกับการฝึกต่อต้านการกินและสัญญาณหยุดที่เชื่อถือได้ ปากกระบอกปืนไม่ได้มาแทนที่การฝึกที่นี้เช่นกัน แต่ช่วยให้มั่นใจได้ว่าในระหว่างนี้สุนัขจะได้รับการปกป้องที่ดีกว่า

1.2.3 ปัญหาการฝึกอบรมและพฤติกรรม

ตะกร้อเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการกับ:

- สุนัขที่ไม่ปลอดภัย หวาดกลัว หรือจมอย่างรวดเร็ว
- สุนัขที่มีประวัติการกัด
- สุนัขที่มีเจตนาชัดเจนว่าจะสร้างความเสียหาย

- สุนัขที่ควบคุมได้ยากในบางสถานการณ์ (เช่น การปกป้องทรัพยากร ความขัดแย้งระหว่างสุนัขกับสุนัข ความขัดแย้งระหว่างคนกับสุนัข)

ปากกระบอกปืน:

- ปกป้องสิ่งแวดล้อม (คน สัตว์อื่น ๆ)
- ปกป้องสุนัขจากผลที่ตามมาจากการถูกกัด
- สร้างกรอบการทำงานที่ปลอดภัยซึ่งสามารถจัดการฝึกอบรมที่มีความหมายได้ ข้อสำคัญ: กรอบปากไม่สามารถใช้แทนการประเมินหรือการฝึกอบรมด้านพฤติกรรมทางการแพทย์ได้ เป็นองค์ประกอบด้านความปลอดภัยที่ทำให้การฝึกอบรมเป็นไปได้และปลอดภัยยิ่งขึ้นสำหรับทุกคนที่เกี่ยวข้อง

1.3 การกำหนดขอบเขต: ปากกระบอกปืนไม่ใช่เครื่องมือในการฝึก

ตะกร้อครอบปากเป็นเครื่องมือในการป้องกันและความปลอดภัย ไม่ได้มีไว้เพื่อลงโทษหรือ "ขำระหนึ" สุนัข

ตัวอย่างที่ไม่สอดคล้องกับสวัสดิภาพสัตว์ ได้แก่: เช่น:

- ตะกร้อที่จิตใจปรับให้แน่นจนสุนัขไม่สามารถหอบได้อีกต่อไป
- ครอบปากที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความเจ็บปวดทรมาน
- การใช้ปากกระบอกปืนเป็นภัยคุกคาม ("ถ้าทำอย่างนั้น คุณจะถูกปากกระบอกปืน")

ปากกระบอกปืนที่ใช้อย่างยุติธรรม:

- ช่วยให้หายใจหอบ ตื่นสรา และประพุดิตนให้เป็นปกติมากที่สุด
- ถูกสร้างขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปและในทางบวก
- จะสวมใส่ตราบนเท่าที่จำเป็นจริงๆ ตามสถานการณ์เท่านั้น

1.4 บทบาทของที่ปรึกษาปากกระบอกปืนที่ Caniseguros

ที่ปรึกษาด้านปากกระบอกปืนที่ Caniseguros ไม่ใช่แค่นักงานขายเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสวัสดิภาพสัตว์ ความปลอดภัย และความเหมาะสมอีกด้วย

เป้าหมายของคุณคือค้นหาวิธีแก้ปัญหาที่:

- ปกป้องสุนัขให้ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (การหอบ การหายใจ สุขภาพผิวหนัง การเลือกใช้วัสดุ)
- ปกป้องผู้คนและสัตว์อื่น ๆ ได้อย่างน่าเชื่อถือ
- ข้อกำหนดทางกฎหมาย (ข้อกำหนดปากกระบอกปืน, ภาระผูกพันของเจ้าของ) นำมาพิจารณาด้วย

- และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของเจ้าของได้จริง การขายปากกระบอกปืนเป็นผลมาจากคำแนะนำที่ดี ไม่ใช่เป้าหมายหลัก สิ่งที่เราให้ความสำคัญอยู่เสมอ: ความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของสุนัขตลอดจนความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อม

1.5 การสื่อสารขอบเขต

ที่ปรึกษาจะต้องสื่อสารอย่างชัดเจนและโปร่งใส:

- ปากกระบอกปืนไม่สามารถแก้ปัญหาพฤติกรรมได้ โดยจะป้องกันการบาดเจ็บและสร้างกรอบการทำงานที่ปลอดภัยสำหรับการฝึกอบรม การจัดการ และการแทรกแซงทางการแพทย์
- ไม่ควรปรับปากกระบอกปืนเพื่อไม่ให้สุนัขหอบอีกต่อไป ซึ่งจะขัดต่อสวัสดิภาพสัตว์และเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- บางกรณีจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนเพิ่มเติม เช่น ข. โดยผู้ฝึกสอน สัตวแพทย์เชิงพฤติกรรม หรือสัตวแพทย์

ประโยคตัวอย่างสำหรับคำแนะนำ:

- "ปากกระบอกปืนไม่ได้แก้ปัญหา แต่เพียงป้องกันไม่ให้อื่นได้รับบาดเจ็บในขณะที่คุณทำงานเพื่อหาสาเหตุด้วยการฝึกอบรมและการประเมินผลทางการแพทย์"
- "ปากกระบอกปืนไม่ควรทำให้สุนัขของคุณหยุดหอบได้ เรามั่นใจว่าเขาจะปลอดภัย แต่ยังสามารถหายใจได้ดีและรู้สึกสบายตัว"
- "สำหรับสุนัขตัวนี้ ฉันขอแนะนำให้ผู้ฝึกสอนและสัตวแพทย์ของคุณมีส่วนร่วมด้วย เพื่อที่เราจะได้ครอบคลุมทุกด้านจริงๆ" ซึ่งหมายความว่าบทบาทระดับมืออาชีพและมุ่งเน้นสวัสดิภาพสัตว์ของที่ปรึกษาด้านปากกระบอกปืนได้รับการกำหนดไว้อย่างชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้น

MODULE 2 - แง่มุมทางการแพทย์และความเสี่ยงเมื่อสวมปากกระบอกปืน

2.0 เป้าหมายของโมดูล

หลังจากโมดูลนี้ ผู้เข้าร่วมสามารถ:

- อธิบายว่าทำไมการหอบจึงมีความสำคัญสำหรับสุนัข
- ระบุความเสี่ยงทางการแพทย์ของขนาดปากกระบอกปืนที่ไม่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม
- ตรวจจับความเสียหายของผิวหนังและเนื้อเยื่อโดยทั่วไปที่เกิดจากความพอดีที่ไม่ถูกต้อง
- รู้ว่าเมื่อใดจึงจำเป็นต้องตรวจสัตว์แพทย์ก่อนใช้ปากกระบอกปืน
- แยกบทบาทของตนในด้านการแพทย์ออกจากบทบาทของสัตวแพทย์อย่างชัดเจน

2.1 การหอบและการควบคุมอุณหภูมิ

สุนัขจะควบคุมอุณหภูมิร่างกายโดยการหอบ โดยการหายใจเข้าและหายใจออกอย่างรวดเร็วทางปากและลิ้น ความชื้นจะระเหยไป ทำให้ร่างกายเย็นลง ตรงกันข้ามกับมนุษย์ สุนัขสามารถขับเหงื่อออกทางผิวหนังได้ในระดับที่จำกัดเท่านั้น ปากกระบอกปืนที่จำกัดการหอบอย่างรุนแรงจึงเป็นความเสี่ยงที่สำคัญจากมุมมองทางการแพทย์ ปัญหาเกิดขึ้นโดยเฉพาะถ้าสุนัข:

- อ้าปากกว้างไม่พอ
- ไม่สามารถยื่นลิ้นออกมาได้อย่างเหมาะสม
- โดยรวมแล้วมีการไหลเวียนของอากาศน้อยเกินไป

ผลที่ตามมาอาจเป็น:

- ความร้อนสูงเกินไปและแม้กระทั่งจังหวะความร้อน
- ความเครียดของระบบไหลเวียนโลหิตที่แข็งแกร่ง
- สมรรถภาพลดลง อ่อนแรง ทрудตัวลง ด้วยเหตุนี้ การตรวจสอบความพอดีทุกครั้งจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อตรวจสอบว่าสุนัขสามารถหอบและยื่นลิ้นออกมาอย่างเห็นได้ชัดโดยที่ปากกระบอกปืนติดอยู่หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมันร้อนหรืออยู่ภายใต้ความเครียดทางร่างกาย

2.2 จุดกดทับ ผิวน้ำ และแผลกดทับ

ปากกระบอกปืนที่สวมไม่เหมาะสมอาจทำให้เกิดแรงกดทับและการเสียดสีกับส่วนต่างๆ ของศีรษะ โดยเฉพาะบริเวณดั้งจมูก แก้ม ใต้สายรัด และบริเวณสลักคอ

ผลที่ตามมาที่อาจเกิดขึ้นคือ:

- สีแดงและการระคายเคืองของผิวน้ำ
- ผมหงอกและจุดหัวล้าน
- ถลอก, ฟันที่ร้าวให้,
- การเปลี่ยนแปลงของผิวน้ำอักเสบเรื้อรัง
- แผลกดทับลึก (decubitus)
- ในกรณีร้ายแรง เนื้อเยื่อตาย (เนื้อร้าย) ความชื้น (น้ำลาย น้ำ ฝน) และสิ่งสกปรกอาจทำให้ปัญหารุนแรงขึ้น เมื่อเกราะป้องกันผิวน้ำได้รับความเสียหาย ความเสี่ยงของการติดเชื้อแบคทีเรีย การติดเชื้อรา และสิ่งที่เรียกว่าการติดเชื้อขั้นรุนแรงจะเพิ่มขึ้น ที่ปรึกษาควรบันทึกจุดรับแรงกดทับที่มีอยู่เสมอ และให้ความสนใจเป็นพิเศษเมื่อเลือกรุ่น ขนาด และเบา

2.3 ระบบทางเดินหายใจและความเครียดจากความร้อน

นอกจากการควบคุมอุณหภูมิโดยการหอบแล้ว ระบบทางเดินหายใจยังมีบทบาทสำคัญอีกด้วย โดยเฉพาะสุนัขพันธุ์ Brachycephalic (สุนัขพันธุ์จมูกสั้น เช่น บ็อกเซอร์หรือเฟรนช์บูลด็อก) มักจะจำกัดการหายใจอยู่แล้ว ปากกระบอกปืนที่ไม่เหมาะสมอาจทำให้การไหลเวียนของอากาศยากขึ้น

ปัญหาที่เป็นไปได้:

- ความต้านทานเพิ่มเติมเมื่อหายใจเข้าและหายใจออก
- ตีบแคบบริเวณช่องจมูกหรือปาก
- เพิ่มการหายใจโดยเฉพาะในความร้อนหรือความเครียด เมื่ออุณหภูมิภายนอกสูง โลหะหรือพื้นผิวของปากกระบอกปืนก็อาจร้อนขึ้นอย่างมากเช่นกัน ปากกระบอกปืนสีเข้ม ยางหรือเคลือบหนามักจะอุ่นกว่าเมื่อโดนแสงแดดมากกว่าพื้นผิวโลหะที่สว่างหรือเปลือยเปล่า

ที่ปรึกษาควรชี้ให้เจ้าของทราบ:

- ไม่ทิ้งปากกระบอกปืนไว้กลางแจ้ง
- ก่อนสวม ให้ตรวจสอบอุณหภูมิของปากกระบอกปืนด้วยมือสั้นๆ
- สำหรับสุนัขที่โดนแสงแดดมาก ให้เลือกพื้นผิวที่ดูดซับความร้อนได้น้อยกว่าหรือเบากว่า

2.4 ด้านการแพทย์อื่นๆ

ความเจ็บปวด ความเจ็บปวดเป็นปัจจัยสำคัญ: สุนัขที่เจ็บปวดมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อพฤติกรรม การป้องกันหรือการกัดมากกว่า ปากกระบอกปืนอาจเป็นส่วนประกอบด้านความปลอดภัยที่สำคัญที่นี่ แต่ไม่สามารถทดแทนการชี้แจงและการรักษาสาเหตุของอาการปวดได้ โรคทางระบบประสาท โรคทางระบบประสาท (เช่น โรคลมบ้าหมู โรคทางสมองบางชนิด) อาจทำให้เกิดอาการชัก สติบกพร่อง หรือสูญเสียการควบคุมกะทันหัน ในระยะดังกล่าว บางครั้งการใช้ปากกระบอกปืนก็เหมาะสมที่จะปกป้องพนักงาน เจ้าของ และตัวสุนัขเอง ในเวลาเดียวกันโรคประจำตัวจะต้องได้รับการชี้แจงและรักษาโดยสัตวแพทย์เสมอ ปัญหา ระบบไหลเวียนโลหิต สุนัขที่มีปัญหา ระบบไหลเวียนโลหิตจะตอบสนองต่อความเครียด ความร้อน และความเครียดได้ไวกว่า ปากกระบอกปืนที่ไม่เหมาะสมอาจเพิ่มความเสี่ยงของการล่มสลายของระบบไหลเวียนโลหิตได้อย่างมาก ในกรณีเช่นนี้ จำเป็นต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษและแนะนำให้มีการประเมินโดยสัตวแพทย์

2.5 ข้อห้ามทางการแพทย์/ข้อกำหนดทางสัตวแพทย์

ในบางสถานการณ์ จำเป็นต้องได้รับการประเมินจากสัตวแพทย์ก่อนใช้ครอบปาก ที่ปรึกษาไม่ได้รับอนุญาตให้ชี้แจงทั้งหมดหรือตัดสินใจอย่างอิสระว่าปากกระบอกปืนไม่เป็นอันตราย

ตัวอย่างของข้อห้ามหรือข้อกำหนดทางสัตวแพทย์:

- โรคหัวใจหรือโรคปอดขั้นรุนแรงที่ทราบ
- สงสัยเป็นโรคทางระบบประสาทที่มีแนวโน้มจะล้มหรือชัก
- หายใจถี่อย่างมีนัยสำคัญแม้ไม่มีปากกระบอกปืน
- การผ่าตัดล่าสุดหรือการบาดเจ็บที่ศีรษะ คอ ปาก จมูก หรือลำคอ
- ปัญหา ระบบทางเดินหายใจ brachycephalic รุนแรง ในกรณีเช่นนี้ ขอเสนอแนะควรให้สัตวแพทย์ผู้ทำการรักษามีส่วนร่วมก่อนใช้ตะกร้อในชีวิตประจำวันหรือระหว่างการฝึก

ข้อเสนอแนะถ้อยคำที่เป็นไปได้สำหรับที่ปรึกษาคือ:

"เนื่องจากการเจ็บป่วยหรือปัญหาการหายใจก่อนหน้านี้ สัตวแพทย์ของคุณจะต้องอนุมัติการใช้ปากกระบอกปืน สิ่งสำคัญคือต้องปรับปากกระบอกปืน จากนั้นจึงปรับปากกระบอกปืนในที่สุด"

2.6 บทบาทของที่ปรึกษาด้านการแพทย์

ที่ปรึกษาด้านปากกระบอกปืนทำงานโดยเชื่อมโยงระหว่างการคุ้มครองสัตว์ ชีวิตประจำวัน และการแพทย์ โดยไม่ต้องเป็นสัตวแพทย์เลย ซึ่งหมายความว่า:

- คุณตระหนักถึงความเสี่ยงทั่วไป (การหอบ, จุดกดดัน, ปัญหาการหายใจ) และจัดการกับสิ่งเหล่านั้น

- พวกเขาปรับแบบจำลองและขนาดเพื่อลดความเสี่ยงทางการแพทย์ให้มากที่สุด
- อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้ทำการวินิจฉัยหรือตัดสินใจในการรักษาใดๆ ซึ่งยังคงเป็นความรับผิดชอบของสัตวแพทย์ศาสตร์ การทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับสถานพยาบาลสัตวแพทย์นั้นสมเหตุสมผลมากที่ปรึกษาสามารถให้คำแนะนำแก่ทีมฝึกหัดเกี่ยวกับการเลือกปากกระบอกปืน ความพอดี และการฝึกอบรม ในขณะที่สัตวแพทย์จะเป็นผู้ตัดสินใจทางการแพทย์

2.7 ข้อความสำคัญโมดูล 2

- การหอบเป็นสิ่งสำคัญสำหรับสุนัข การขบปากไม่ควรจำกัดอาการนี้มากนัก
- กรอบปากที่ไม่เหมาะสมอาจทำให้ผิวหนังและเนื้อเยื่อเสียหายได้อย่างมาก รวมถึงแผลกดทับและเนื้อร้าย
- สุนัขพันธุ์ Brachycephalic และสุนัขที่มีปัญหาสุขภาพจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษและมักจะได้รับการตรวจจากสัตวแพทย์
- การปรึกษาหารือต้องคำนึงถึงความร้อน การเลือกใช้วัสดุ และอุณหภูมิพื้นผิวของปากกระบอกปืนด้วย
- ที่ปรึกษาด้าน Muzzle ทำงานร่วมกับข้อมูลทางการแพทย์ แต่ไม่ใช่ในฐานะสัตวแพทย์ พวกเขาตระหนักถึงความเสี่ยงและส่งต่อบุคคลหากจำเป็น

MODULE 3 - ตำนาน การสื่อสาร และจิตวิทยาของเจ้าของ

3.0 เป้าหมายของโมดูล

หลังจากโมดูลนี้ ผู้เข้าร่วมสามารถ:

- ตระหนักถึงตำนานและอคติทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัว
- หักล้างสิ่งเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องทางเทคนิคและในเวลาเดียวกันอย่างเห็นอกเห็นใจ
- ตอบสนองอย่างเหมาะสมต่ออารมณ์และความกลัวโดยทั่วไปของเจ้าของ
- พัฒนารูปแบบการสื่อสารที่ชัดเจน สงบ และเป็นมืออาชีพ

3.1 ตำนานทั่วไปเกี่ยวกับปากกระบอกปืน

การจงใจจำนวนมากเกี่ยวกับเรื่องครอบครัวเป็นเรื่องที่สะท้อนอารมณ์ ในฐานะที่ปรึกษาด้านปากกระบอกปืน สิ่งสำคัญคือต้องรู้ตำนานเหล่านี้และเตรียมพร้อมสำหรับสิ่งเหล่านั้น

ตัวอย่างทั่วไป ได้แก่:

- "สุนัขอันตรายเท่านั้นที่สวมครอบครัว"
- "ด้วยปากกระบอกปืน สุนัขของฉันจะก้าวร้าวมากขึ้น"
- "ตะกร้อคือการทารุณกรรมสัตว์"
- "สุนัขของฉันจะไม่ทนกับเรื่องแบบนั้น"
- "คนหัวเราะเยาะเราด้วยปากกระบอกปืน"
- "เมื่อปากกระบอกปืนเปิดอยู่ ฉันไม่ต้องฝึกอีกต่อไป" ประโยคเหล่านี้ไม่ค่อยมีเจตนาให้เป็นข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียว เบื้องหลังนี้มักจะมี ความละอายใจ ความไม่มั่นคง ความกลัวการประเมินค่า และการขาดความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ปากกระบอกปืนที่พอดีสามารถบรรลุผลได้

3.2 การจำแนกทางเทคนิคของตำนานที่สำคัญที่สุด

"สุนัขอันตรายเท่านั้นที่สวมครอบปาก" ในความเป็นจริง สุนัขหลายตัวสวมครอบปากแม้ว่าจะไม่เคยกัดใครเลยก็ตาม เหตุผลต่างๆ ได้แก่ กฎระเบียบทางกฎหมาย ความเสี่ยงของเหือพิษ สถานการณ์ทางการแพทย์ หรือความรับผิดชอบในชีวิตประจำวัน (เช่น ในพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่น บนระบบขนส่งสาธารณะ หรือระหว่างการเผชิญหน้าที่ไม่ปลอดภัย) ปากกระบอกปืนเป็นเครื่องมือด้านความปลอดภัย ไม่ใช่ "ตราแห่งอันตราย" "ด้วยปากกระบอกปืน สุนัขของฉันจะก้าวร้าวมากขึ้น" ในทางปฏิบัติ กลับกลายเป็นกรณีตรงกันข้าม: เมื่อเจ้าของรู้สึกปลอดภัยมากขึ้นเพราะไม่สามารถกัดได้อีกต่อไป การกระทำของพวกเขาจะสงบและชัดเจนขึ้น สุนัขให้ความสำคัญกับคนเป็นอย่างมาก - ความตึงเครียดในมนุษย์ที่น้อยลงมักจะทำให้สุนัขมีความตึงเครียดน้อยลง จำเป็นอย่างยิ่งที่ปากกระบอกปืนจะต้องพอดีและไม่เจ็บ "ตะกร้อคือการทารุณกรรมสัตว์" ปากกระบอกปืนที่ไม่เหมาะสมซึ่งป้องกันไม่ให้หอบหรือทำให้เกิดความเจ็บปวดอาจเกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพสัตว์ ในทางกลับกัน ปากกระบอกปืนที่สวมพอดีช่วยให้หายใจหอบและดื่มได้

และเป็นการสื่อสารตามปกติเท่าที่เป็นไปได้ ช่วยปกป้องสุนัขและสิ่งแวดล้อม และเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองสัตว์มากกว่าการทารุณกรรมสัตว์ "สุนัขของฉันจะไม่ทนกับเรื่องแบบนั้น" สุนัขหลายตัวเริ่มแรกพบว่าขริมเป็นเรื่องผิดปกติ นั่นเป็นเรื่องปกติ ด้วยความสงบ ก้าวเล็กๆ และความสัมพันธ์เชิงบวก สุนัขส่วนใหญ่ยอมรับปากกระบอกปืนได้ดี การต่อต้านในช่วงแรกไม่ใช่สัญญาณว่าสุนัข "ไม่สามารถเรียนรู้ได้" แต่เป็นข้อบ่งชี้ว่าการฝึกฝนและความเคยชินเป็นสิ่งจำเป็น "คนหัวเราะเยาะเราด้วยปากกระบอกปืน" จุดมุ่งเน้นที่นี่คือความกังวลของเจ้าของเกี่ยวกับการถูกตัดสินหรือตัดสินผิด แต่ปากกระบอกปืนก็สามารถส่งสัญญาณได้เช่นกัน: "มีคนรับผิดชอบที่นี่" หลายๆ คนมองว่าการขลิบปากเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นมืออาชีพและการระมัดระวัง "เมื่อปากกระบอกปืนเปิดอยู่ ฉันไม่ต้องฝึกอีกต่อไป" ปากกระบอกปืนป้องกันการบาดเจ็บ แต่จะไม่เปลี่ยนพฤติกรรมที่ซ่อนอยู่โดยอัตโนมัติ มันคือเข็มขัดนิรภัย ไม่ใช่ระบบอัตโนมัติ การฝึกอบรม การจัดการ และการประเมินทางการแพทย์ หากจำเป็น ยังคงมีความสำคัญหากสุนัขแสดงปัญหาด้านพฤติกรรม

3.3 ตัวอย่างคำตอบในการสนทนากับลูกค้า

การทำให้ถูกต้องทางเทคนิคนั้นไม่เพียงพอ สิ่งที่สำคัญคือผู้ถือข้อความจะได้รับข้อความอย่างไร สูตรต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของวิธีการตอบคำถามในตำนานอย่างเป็นทางการและเป็นมิตรและชัดเจน ตำนาน: "สุนัขของฉันจะก้าวร้าวมากขึ้นเมื่อมีปากกระบอกปืน"

คำตอบที่เป็นไปได้:

"ฉันได้ยินเรื่องนั้นบ่อยๆ ในทางปฏิบัติ มันเป็นอีกนัยหนึ่ง หากคุณรู้ว่าสุนัขของคุณกัดไม่ได้ คุณจะผ่อนคลายมากขึ้น และสุนัขของคุณสังเกตเห็นสิ่งนั้น สิ่งสำคัญคือปากกระบอกปืนจะต้องพอดีกับและไม่เจ็บ จากนั้นสุนัขของคุณจะรู้สึกปลอดภัยขึ้น ไม่ถูกคุกคามมากขึ้น" ตำนาน: "สุนัขอันตรายเท่านั้นที่สวมครอบปาก"

คำตอบที่เป็นไปได้:

"สุนัขหลายตัวสวมครอบปากแม้ว่าพวกเขาจะไม่เคยกัดใครเลยก็ตาม เช่น เพราะเหื่อพิษ ที่สัตว์แพทย์ หรือเพราะเป็นสิ่งที่บังคับบนรถบัส ปากกระบอกปืนไม่ได้บอกว่าสุนัขตัวนั้น 'ไม่ดี' หรือไม่ มันแสดงให้เห็นว่าคุณกำลังรับผิดชอบ" ตำนาน: "ตะกร้อคือการทารุณกรรมสัตว์"

คำตอบที่เป็นไปได้:

"ปากกระบอกปืนอาจทำให้เกิดปัญหาได้จริงถ้ามันไม่พอดีหรือแน่นเกินไป เป้าหมายของเรากลับตรงกันข้าม นั่นคือเราปรับปากกระบอกปืนเพื่อให้สุนัขของคุณสามารถหอบ ดื่มน้ำ และเคลื่อนไหวได้ตามปกติที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ จากนั้นปากกระบอกปืนจะปกป้อง - แทนที่จะทรมาน" ตำนาน: "สุนัขของฉันจะไม่ทนกับอะไรแบบนั้น"

คำตอบที่เป็นไปได้:

"สุนัขหลายตัวมีความสงสัยในช่วงแรก ซึ่งเป็นเรื่องปกติ เราสร้างปากกระบอกปืนขึ้นที่ละน้อยพร้อมรางวัลมากมาย เพื่อให้สุนัขของคุณเรียนรู้: ปากกระบอกปืน = ไม่มีอะไรแย่มากๆ มักจะมีอะไรดีด้วยซ้ำ เราไม่เพียงแต่บังคับเขาเข้ามา แต่เรารับเขาไปด้วย"

"เรามีเวลาเตรียมมัน" ตำนาน: "ถ้าปากกระบอกปืนเปิดอยู่ ฉันไม่ต้องฝึกอีกต่อไป"

คำตอบที่เป็นไปได้:

"ปากกระบอกปืนเปรียบเสมือนเข็มขัดนิรภัย ซึ่งจะช่วยปกป้องหากเกิดอะไรขึ้น แต่ไม่ได้แทนที่การเรียนรู้ การขับรถ" ช่วยป้องกันการบาดเจ็บในขณะที่คุณทำงานที่สาเหตุที่แท้จริงด้วยการฝึกอบรมและการจัดการ"

3.4 การจัดการกับอารมณ์ของเจ้าของ

ข้อโต้แย้งหลายๆ ข้อไม่ได้เกี่ยวกับปัญหาทางเทคนิค แต่เกี่ยวกับปัญหาทางอารมณ์มากกว่า

ความรู้สึกโดยทั่วไปของเจ้าของคือ:

- ความอับยศ ("ฉันล้มเหลวเพราะสุนัขของฉันต้องการปากกระบอกปืน")
- กลัวถูกคนอื่นตัดสิน ("ใครๆ ก็คิดว่าสุนัขของฉันเป็นอันตราย")
- เป็นห่วงสุนัข ("นี่ทำให้เขาเจ็บหรือเปล่า?"),
- ล้นหลาม ("ฉันไม่รู้ว่าตัวเองจะทำได้ยังไง") ในฐานะที่ปรึกษา สิ่งสำคัญคือต้องให้ความสำคัญกับความรู้สึกเหล่านี้อย่างจริงจังและไม่มองข้ามความรู้สึกเหล่านี้ ความเห็นอกเห็นใจในที่นี้หมายถึง การรับฟัง การไตร่ตรอง การให้ข้อมูล ไม่ใช่การถกเถียงว่าใครคือ "ฝ่ายถูก"

ทัศนคติพื้นฐานที่เป็นประโยชน์:

- ถามอย่างเปิดเผย ("คุณกังวลอะไรเกี่ยวกับปากกระบอกปืนมากที่สุด?"),
- ตั้งชื่อความรู้สึก ("ฉันได้ยินมาว่าคุณกังวลกับสิ่งที่คนอื่นคิด")

- ดีความใหม่ในทางบวก ("สำหรับฉัน สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าคุณปฏิบัติต่อสุนัขอย่างมีความรับผิดชอบอย่างยิ่ง")

3.5 รูปแบบการสื่อสารในการให้คำปรึกษา

รูปแบบการสื่อสารแบบมืออาชีพช่วยสร้างความไว้วางใจและหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง

หลีกเลี่ยง องค์ประกอบที่สำคัญคือ:

- ภาษาที่ชัดเจน เรียบง่าย แทนที่จะเป็นศัพท์เฉพาะทางเทคนิค
- ข้อความ "ฉัน" ("ฉันอยากจะแนะนำ...") แทนการกล่าวหา "คุณ" ("คุณต้อง...")
- ตัวอย่างและการเปรียบเทียบที่เป็นรูปธรรม (เช่น "เข็มขัดนิรภัย" "หมวกนิรภัย")
- ท่าทีสงบและชื่นชม (อย่า "ยีนเหนือ" เจ้าของ)
- ใช้เวลาสำหรับคำถามและข้อกังวล จุดมุ่งหมายคือเพื่อให้เจ้าของรู้สึกว่าได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจังและได้รับการสนับสนุน ไม่ใช่ถูกสั่งสอนหรือไล่ออก

3.6 ข้อจำกัดของการสื่อสาร

แม้แต่การสื่อสารที่ดีที่สุดก็มีขีดจำกัด บางสถานการณ์จำเป็นต้องมีสถานการณ์เพิ่มเติม

ผู้เชี่ยวชาญ:

- ในกรณีที่เกิดปัญหาทางพฤติกรรมอย่างมาก (การกัดอย่างรุนแรงซ้ำ ๆ): ให้ผู้ฝึกสอนหรือสัตวแพทย์ด้านพฤติกรรมมีส่วนร่วม
- หากสงสัยว่าเกิดจากสาเหตุทางการแพทย์ (ความเจ็บปวด ปัญหาทางระบบประสาท หายใจไม่สะดวก): จำเป็นต้องปรึกษาสัตวแพทย์
- สำหรับเจ้าของที่อยู่ภายใต้ความเครียดทางอารมณ์อย่างรุนแรง (เช่น หลังจากเหตุการณ์ร้ายแรง): การจัดการอย่างระมัดระวัง ขั้นตอนเล็กๆ น้อยๆ หากจำเป็น และการนัดหมายหลายครั้ง สิ่งสำคัญ: ที่ปรึกษาไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อแก้ปัญหาทุกอย่างโดยลำพัง แต่เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญ การรู้ขีดจำกัดของตัวเองถือเป็นสัญญาณของความเป็นมืออาชีพ

3.7 ข้อความสำคัญโมดูล 3

- ตำนานเกี่ยวกับหุนมมักได้รับอิทธิพลทางอารมณ์ ไม่ใช่แค่ไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงเท่านั้น
- ที่ปรึกษาต้องการข้อโต้แย้งแบบมืออาชีพและในขณะเดียวกันก็มีการสนทนาอย่างเห็นอกเห็นใจ
- ประโยคตัวอย่างและการเปรียบเทียบที่ดีช่วยให้เลือกเจ้าของได้ง่ายขึ้น

- อาการต่างๆ เช่น ความล้า ความกลัว และความไม่มั่นคง ควรได้รับการพิจารณาอย่างจริงจังและแก้ไข
- การสื่อสารอย่างมืออาชีพหมายถึงการรู้ขอบเขตและเกี่ยวข้องกับผู้เชี่ยวชาญคนอื่นๆ เมื่อจำเป็น

MODULE 4 - การวัด ความพอดี และการวางแผนสายพาน

4.0 เป้าหมายของโมดูล

หลังจากโมดูลนี้ ผู้เข้าร่วมสามารถ:

- ใช้ปากกระบอกปืนและเส้นรอบวงศีรษะที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอย่างถูกต้องตามคำแนะนำในการวัด Caniseguros
- ทำความเข้าใจว่าการวัดเหล่านี้รวมอยู่ในการเลือกรุ่นและขนาดอย่างไร
- วางแผนสลักล๊อคคอค สายรัดคอก/ปิด สายรัดเหนือศีรษะ และปลอกคอนิรภัยอย่างสมเหตุสมผล
- พิจารณากรณีพิเศษด้วย (เช่น กรามล่างยื่นออกมา สุนัขตัวเล็กมาก สุนัขที่มีหัวไหล่แคบ)
- บันทึกการวัดเป็นลายลักษณ์อักษรและแนบรูปถ่าย และหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดในการวัดโดยทั่วไป

4.1 ภาพรวมและหลักการวัดขนาดปากกระบอกปืน

ความพอดีของปากกระบอกปืนขึ้นอยู่กับวิธีการวัดอย่างระมัดระวัง มันไม่ได้เกี่ยวกับการสร้าง "ตะกร้อปากกระบอกปืนใดๆ ที่พอดีพอดี" แต่เป็นการตัดสินใจอย่างเป็นระบบว่ารูปร่างและขนาดของตะกร้อปากใดที่เหมาะสมกับหัวของสุนัขแต่ละตัว ชื่อพันธุ์เป็นเพียงแนวทางคร่าวๆ เท่านั้น ตัวอย่างเช่น ดัลเมเชียนสามารถเข้ากับสิ่งที่เรียกว่า "โมเดลเยอรมันเชพเพิร์ด" ได้เป็นอย่างดี หากรูปร่างของศีรษะเหมาะสม ขนาดและสัดส่วนที่แท้จริงของสุนัขมีความสำคัญเสมอ ไม่ใช่ชื่อสายพันธุ์ โมดูลนี้จะสอนวิธีการรวบรวมและบันทึกการวัดเหล่านี้อย่างน่าเชื่อถือ

4.2 เครื่องมือวัดและการจัดเตรียม

เพื่อการวัดที่แม่นยำ จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์บางอย่างแต่เหมาะสม:

- เทปวัดแบบยืดหยุ่น (เทปวัดของช่างตัดเสื้อ)
- ไม้บรรทัดหรือไม้บรรทัดที่ยาวกว่า/กฎการพับสำหรับเส้นตรง
- หากจำเป็น ให้ใช้ปากกาและแผ่นวัดเพื่อบันทึกค่าโดยตรง

หากเป็นไปได้ สุนัขควร:

- ยืนหรือนั่งในสภาพแวดล้อมที่เงียบสงบ
- ไม่ได้มาจากสถานการณ์เร่ร่อนหรือเกมอย่างแน่นอน
- สามารถสัมผัสศีรษะได้โดยไม่ตื่นตระหนก หากไม่สามารถจับสุนัขบนศีรษะได้ แสดงว่าจำเป็นต้องฝึกและอาจเพิ่มความเสี่ยง (ดูงสีแดงในส่วน 4.7) ในกรณีเช่นนี้ อาจจำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนและ/หรือสัตวแพทย์

4.3 จุดวัดบนที่จับ

พื้นฐานในการเลือกขนาดตะกร้าคือการวัดปากกระบอกปืนและศีรษะหลายครั้ง ขึ้นอยู่กับคำแนะนำในการวัด Caniseguros ("Guía de medidas")

4.3.1 ความยาวการจับ

ความยาวปากกระบอกปืนวัดระยะห่างจากปลายจมูกถึงจุดที่ปากกระบอกปืนควรสิ้นสุด - โดยปกติจะอยู่ตรงหน้าดวงตา ทำการวัดที่ด้านบนของปากกระบอกปืน (ตั้งจมูก)

ขั้นตอน:

- วางไม้บรรทัดหรือสายวัดไว้ที่ปลายจมูก
- การวัดจะดำเนินการตามแนวตั้งจมูกจนถึงจุดที่ปากกระบอกปืนควรสิ้นสุด - โดยปกติจะเป็นจุดที่ปากกระบอกปืนผสานเข้ากับศีรษะ ตรงหน้าดวงตา
- ค่าจะถูกบันทึกเป็นเซนติเมตร

4.3.2 ขอบเขตการจับ

เส้นรอบวงของที่จับมีความสำคัญต่อความกว้างของปากกระบอกปืน วัดที่ส่วนที่หนาที่สุดของปากกระบอกปืน ซึ่งโดยทั่วไปจะอยู่ที่ประมาณกึ่งกลางระหว่างปลายจมูกและดวงตา ซึ่งเป็นจุดที่ปากกระบอกปืนแข็งแรงที่สุด

ขั้นตอน:

- สุนัขเอาปากกระบอกปืนปิดไว้
- วางเทปวัดรอบปากกระบอกปืนหนึ่งครั้งโดยไม่ต้องบีบปากเพิ่มเติม
- สายวัดควรพอดีพอดีแต่อย่าตัดเข้าไป
- ค่าจะถูกบันทึกเป็นเซนติเมตร ขนาดนี้จะกำหนดในภายหลังว่าปากกระบอกปืนจะต้องมีพื้นที่เท่าใดทั้งด้านหน้าและด้านข้าง เพื่อให้สุนัขสามารถหอบโดยใส่ปากกระบอกปืนไว้ได้

4.3.3 ความกว้างของการจับ

ความกว้างของปากกระบอกปืนให้ข้อมูลว่าปากกระบอกปืนต้องกว้างแค่ไหนในบริเวณด้านหน้า วัดจากส่วนที่กว้างที่สุดของปากกระบอกปืน (จากซ้ายไปขวา)

ขั้นตอน:

- วางไม้บรรทัดหรือเทปวัดไว้บนปากกระบอกปืน ณ จุดที่ปากกระบอกปืนกว้างที่สุด
- ค่าจะถูกบันทึกเป็นเซนติเมตร ความกว้างของปากกระบอกปืนมีความสำคัญเป็นพิเศษสำหรับสุนัขที่มีปากกระบอกปืนที่กว้างมาก (เช่น สุนัขโมลอสเซอร์ สุนัขตัวผู้ที่มีความกว้าง) เพื่อไม่ให้ปากกระบอกปืนถูกจำกัดที่ด้านข้างมากเกินไป

4.3.4 ความยาวศีรษะ / สัดส่วนศีรษะ

การบันทึกระยะห่างจากจุดหยุด (การเปลี่ยนระหว่างหน้าผากและดั้งจมูก) ไปยังด้านหลังศีรษะยังเป็นประโยชน์อีกด้วย ความยาวของศีรษะนี้ช่วยในการประมาณว่าปากกระบอกปืนสามารถขยายไปทางศีรษะได้ไกลแค่ไหนโดยไม่รบกวนดวงตา

4.3.5 กรณีพิเศษ กรามล่างยื่นออกมา

สำหรับสุนัขที่มีกรามล่างยื่นออกมา (เช่น สุนัขโมโลเซียนหลายสายพันธุ์หรือสุนัขพันธุ์ brachycephalic) จะต้องปรับการวัด วัดความยาวที่จับได้ดังนี้

โดยคำนึงถึงกรามล่างที่ยื่นออกมามีด้วย

ขั้นตอน:

- การวัดจะทำจากปลายจมูกจนถึงจุดที่กรามล่างยื่นออกมาไกลที่สุด
- ตามกฎแล้ว ค่านี้จะเพิ่มประมาณครึ่งเซนติเมตร (0.5 ซม.) เป็นส่วนต่างเพิ่มเติม เพื่อให้แน่ใจว่าปากกระบอกปืนจะไม่บีบหรือเสียดสีกรามล่างที่ยื่นออกมาด้านหน้าอย่างถาวร

4.3.6 ปัจจัยการหอบ (ปัจจัย 1.5 / 1.3-1.4)

เพื่อให้สุนัขหอบใส่ปากกระบอกปืนได้ ปากกระบอกปืนต้องมีความลึกและเส้นรอบวงเพียงพอ ค่าแนะนำที่ได้รับ การพิสูจน์แล้วคือสิ่งที่เรียกว่าปัจจัยหอบ

หลักการพื้นฐาน:

- วัดเส้นรอบวงของที่จับ (ปากปิด)
- เพื่อความเป็นอิสระที่จำเป็นจากการหอบ ให้คำนวณประมาณ 1.5 เท่าของเส้นรอบวงนี้เป็นพื้นที่เป่าหมายในปากกระบอกปืน ปกติแล้วปัจจัย 1.5 จะช่วยให้แน่ใจว่ามีพื้นที่เพียงพอสำหรับสุนัขที่จะอ้าปากและแลบลิ้นออกมา ในทางปฏิบัติ บางครั้งปัจจัย 1.3 ถึง 1.4 ก็เพียงพอสำหรับสุนัขตัวเล็กมาก เนื่องจาก

การจับมักจะน้อยกว่าและระยะทางที่แน่นอนที่เดินทางสั้นกว่า ประสบการณ์และการมองอย่างมี
วิจักษณ์เกี่ยวกับรูปร่างศีรษะและปากกระบอกปืนของแต่ละบุคคลมีความสำคัญที่นี่

4.4 วัดและวางแผนความยาวสายพาน

นอกจากตัวตะกร้าแล้ว สายรัดยังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพอดี ความปลอดภัย และความสบายของ
ปากกระบอกปืน โดยจะวัดจากตัวสุนัขเสมอ จากนั้นจึงปรับหรือปรับตามขนาดปากกระบอกปืน

4.4.1 สายรัดคอ

สลักยึดลำคอจะลากจากฐานหูส่วนล่างข้างหนึ่งใต้คอกไปยังฐานล่างอีกข้างหนึ่งของหู ป้องกันไม่ให้ปาก
กระบอกปืนเลื่อนขึ้นไปทางดวงตา แต่ต้องไม่กดทับกล่องเสียงหรือส่าลัก

ขั้นตอน:

- ให้สุนัขยืน วัดด้วยสายวัดจากฐานล่างของหูซ้ายใต้คอกถึงฐานล่างของหูขวา
- สายวัดควรวิ่งตรงจุดที่สลักติดคออยู่ด้านหลังกล่องเสียงเล็กน้อย ไม่ใช่บริเวณที่บอบบางโดยตรง
- ค่าที่วัดได้ทำหน้าที่เป็นแนวทางสำหรับความยาวสายพานถัดไป

4.4.2 สายรัดคอ/ปิด

คอหรือสายรัดจะยาวไปด้านหลังหู จากฐานล่างของหูข้างหนึ่งไปยังอีกข้างหนึ่ง ตรงด้านหลังหลังคา
กะโหลกศีรษะ นี่คือที่ตั้งของตัวยึดหลักที่ยึดปากกระบอกปืนไว้กับศีรษะ

ขั้นตอน:

- วัดจากด้านล่างของหูด้านหลังศีรษะถึงด้านล่างของหูอีกข้าง
- เทปวัดจะอยู่ที่ตำแหน่งที่สายรัดจะวิ่งในภายหลัง - อยู่ด้านหลังหูพอดี ไม่เกินคอกเกินไป
- ค่านี้ใช้เป็นค่าพื้นฐานสำหรับความยาวของสายรัด บวกกับระยะเพื่อเพิ่มเติมสำหรับตัวล็อค

4.4.3 สายรัดเหนือศีรษะ

สายรัดเหนือศีรษะไม่ได้ถูกใช้เพื่อป้องกันการหลุดเป็นหลัก แต่ใช้เพื่อยกส่วนหน้าของปากกระบอกปืนขึ้น
เล็กน้อย โดยเฉพาะกับสุนัขที่มีจมูกสูง (เช่น บ็อกเซอร์) เพื่อไม่ให้ตะกร้าวางอยู่บนตักจมูกหรือฟองน้ำของ
จมูกโดยตรง

ขั้นตอนการกำหนดความยาว:

- จุดเริ่มต้นคือบริเวณด้านหน้าด้านบนของตะกร้าลวดตรงบริเวณจมูก นั่นคือ ชั้นที่อยู่ตรงหน้าดวงตา
- จากนั้นวัดตามเส้นจินตภาพระหว่างดวงตาเหนือศีรษะขึ้นไปและรวมถึงความกว้างของสายรัดด้วย

- ซึ่งเป็นตัวกำหนดความยาวที่สายรัดเหนื่อศีรษะต้องมีเพื่อให้สามารถยกตะกร้าได้ง่ายโดยไม่ทำให้ศีรษะตึง

4.4.4 ปลอกคอนิรภัย

ปลอกนิรภัยเป็นปลอกแยกที่ต่อเข้ากับปากกระบอกรูปเป็นผ่านข้อต่อ มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันไม่ให้สุนัขไม่สามารถถอดปากกระบอกรูปนี้ออกได้หมด สิ่งสำคัญ: ไม่เคยผูกสายจูงไว้กับปลอกคอนี้ - มันทำหน้าที่เป็นอันตราย ไม่ใช่ปลอกคอตะกร้า

ขั้นตอนการกำหนดความยาว:

- การวัดจะทำโดยตรงที่ด้านบน ขอบสูงสุดของคอ ซึ่งค่อนข้างใกล้เคียงกับด้านหลังใบหู
- เทปวัดตั้งอยู่ในตำแหน่งที่สวมปลอกนิรภัยในภายหลัง - ค่อนข้างสูงขึ้น แน่นกว่าปลอกคอปกติ แต่ไม่มีการสลัก
- ค่านี้ใช้เพื่อปรับปลอกคอนิรภัย ต่อมาจะต่อเข้ากับปากกระบอกรูปโดยใช้สายสั้นหรือข้อต่อ

4.5 แผ่นรองจุกและตัวเลือกต่างๆ

แผ่นรองจุกช่วยปกป้องตั้งจุกจากแรงกดและกระจายพื้นผิวสัมผัส Caniseguros ใช้แผ่นรองจุกที่ดัดแปลงแยกจากกันซึ่งทำจากโฟมซึ่งเหมาะสำหรับการใช้งานกลางแจ้ง

ตัวแปรที่สำคัญ:

- แผ่นรองจุกแคบ - สำหรับสุนัขที่มีช่องว่างระหว่างตากับตั้งจุกน้อย
- แผ่นรองจุกแบบปกติ - รุ่นมาตรฐานสำหรับสุนัขหลายตัว
- การขยายแผ่นรองจุก - ขยายปากกระบอกรูปไปด้านหลังเล็กน้อย เพิ่มพื้นผิวสัมผัส และสร้างช่องว่างระหว่างจุกกับตะกร้ามากขึ้น

การยึดแผ่นรองจุกสามารถช่วยได้หากปากกระบอกรูปแน่นหรือตั้งจุกไว้มาก มีการปรับแต่งให้เหมาะกับแต่ละรุ่น

4.6 เอกสารและเอกสารรูปถ่าย

ค่าที่วัดได้ทั้งหมดควรได้รับการบันทึกโดยตรงในเกณฑ์วิธีการวัด (เช่น แผ่นการวัด Caniseguros) เอกสารประกอบภาพถ่ายก็มีประโยชน์มากเช่นกัน

คำแนะนำ:

- มุมมองด้านข้างของสุนัขเพื่อวัดความยาวปากกระบอกรูป (มองเห็นเทปวัดได้)
- มุมมองด้านหน้าระหว่างการวัดเส้นรอบวง (มองเห็นเทปวัดได้)

- ทางเลือก: ภาพถ่ายศีรษะที่ไม่มีปากกระบอกปืนเพื่อการประเมินรูปร่างในภายหลัง ภาพถ่ายเหล่านี้ถูกกำหนดให้กับโปรโตคอลและสามารถให้ข้อมูลที่มีค่าสำหรับการแก้ไข การร้องเรียน หรือการปรับเปลี่ยนในภายหลัง

4.7 ธงแดงเมื่อทำการวัด

การสังเกตบางอย่างระหว่างการวัดควรดึงดูดความสนใจของที่ปรึกษา

ต้นตัวเป็นพิเศษ:

- สุนัขไม่ยอมให้ใครแตะศีรษะเลย และแสดงอาการตื่นตระหนกหรือเครียดมาก
- ศีรษะดูไม่สมมาตรอย่างชัดเจน (ด้านหนึ่งมีรูปร่างแตกต่างจากอีกด้านหนึ่ง)
- จุดกดทับเก๋ๆ จากจมูกครั้งก่อนๆ มองเห็นได้ชัดเจนแล้ว (จุดหัวล้าน รอยแผลเป็น ผิวหนังเปลี่ยนสี บริเวณที่หนาขึ้น) ประเด็นดังกล่าวควรบันทึกไว้ในรายงานการประชุม ขึ้นอยู่กับผลการวิจัย ควรให้สัตวแพทย์หรือผู้ฝึกสอนมีส่วนร่วมก่อนที่จะใช้ปากกระบอกปืนอย่างเข้มข้น

4.8 ข้อความสำคัญ โมดูล 4

- ความพอดีที่ดีเริ่มต้นด้วยการวัดที่แม่นยำ ไม่ใช่การระบุสายพันธุ์
- ความยาวปากกระบอกปืน เส้นรอบปากกระบอกปืน ความกว้างปากกระบอกปืน และสัดส่วนศีรษะจะเป็นตัวกำหนดรุ่นและขนาดที่พอดี
- ปัจจัยการหอบ (ประมาณ 1.5 เท่าของเส้นรอบวงปากกระบอกปืน หรืออาจเป็น 1.3-1.4 เท่าสำหรับสุนัขตัวเล็กมาก) ช่วยให้เห็นใจได้ว่าจะหายใจได้อย่างเพียงพอ
- สายรัด (สายรัดคอ สายรัดคอ สายรัดเหนือศีรษะ ปลอกคอนิรภัย) วัดอยู่บนตัวสุนัขและปรับแยกกัน
- แผ่นรองจมูกสามารถลดแรงกด "ยึด" ปากกระบอกปืน และปกป้องจมูกที่บอบบางได้
- จำเป็นต้องมีเอกสารและรูปถ่าย ธงสีแดงจะต้องได้รับการดำเนินการอย่างจริงจังและชี้แจงเพิ่มเติมหากจำเป็น

MODULE 5 - ความพอดีที่สมบูรณ์แบบ: ความพอดี รายการตรวจสอบ และความเหมาะสมสำหรับการใช้งานใน ชีวิตประจำวัน

5.0 วัตถุประสงค์ของโมดูล

หลังจากโมดูลนี้ ผู้เข้าร่วมสามารถ:

- ใส่ปากกระบอกปืนให้ถูกต้องแล้วค่อยๆ ปรับ
- ประเมินความพอดีโดยใช้รายการตรวจสอบที่มีโครงสร้าง
- รับรู้สัญญาณปัญหาที่สำคัญ (ความกดดัน การสิ้นใจ การหอบหายใจน้อยเกินไป)
- จัดเตรียมรายการตรวจสอบง่ายๆ ประจำวันแก่ผู้ถือและการตรวจสอบ 5 วินาที
- ตัดสินใจอย่างสมเหตุสมผลเมื่อจำเป็นต้องเปลี่ยนรุ่นหรือขนาด

5.1 การเตรียมการสำหรับการฝึกตั้ง

การสวมใส่ที่ดีไม่เพียงแต่เริ่มต้นเมื่อคุณสวมปากกระบอกปืนเท่านั้น แต่ยังเริ่มต้นตั้งแต่การเตรียมการอีกด้วย เป้าหมายคือเพื่อให้สุนัขสงบและผ่อนคลายที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และเพื่อให้เจ้าของสามารถเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นที่ละขั้นตอน

ก่อนที่จะลอง ควรชี้แจงสิ่งต่อไปนี้:

- ไม่ว่าสุนัขจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับปากกระบอกปืนอยู่แล้ว (เชิงบวกหรือเชิงลบ)
- ไม่ว่าจะมีความเจ็บปวด ความเจ็บป่วย หรือการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้
- สุนัขอยู่ในตำแหน่งที่ปลอดภัยเพียงพอในสถานการณ์นั้นหรือไม่ (มีสายจูง ผู้ช่วย หากจำเป็น) ควรปรับปากกระบอกปืนคร่าวๆ ให้มีความยาวสายรัดที่เหมาะสมก่อนที่จะลองสวม เพื่อให้สุนัขจะไม่ต้องเล่นซอมากเกินไปในขณะที่ทำเช่นนั้น

5.2 การสร้างทีละขั้นตอน

การเทียบท่าควรสงบและเป็นกิจวัตรมากที่สุด ยิ่งการจัดการรบกวนน้อยลง สุนัขก็จะผ่อนคลายมากขึ้นเท่านั้น

ขั้นตอนทั่วไป:

- ให้สุนัขยืนหรือนั่งให้มั่นคง
- ในตอนแรก เพียงแค่แสดงปากกระบอกปืนแล้วปล่อยให้มันดมเป็นเวลาสั้นๆ (หากสุนัขอนุญาต)
- ค่อยๆ เคลื่อนตะกร้าไปที่ตัวจับจากด้านหน้า และค่อยๆ เคลื่อนตัวจับเข้าไปในตะกร้า
- ถือตะกร้าให้เข้าที่ด้วยมือข้างหนึ่ง และปิดสายคล้องคอด้านหลังใบหูด้วยมืออีกข้างหนึ่ง
- ปิดสลักล็อกคอและปรับให้พุงตัวแต่ไม่ทำให้ส้าล็ก
- ปิดและปรับสายรัดเหนื่อศีรษะ (ถ้ามี) หากปากกระบอกปืนวางอยู่บนจมูก
- สุดท้าย ปรับสายรัดทั้งหมดใหม่อีกครั้งโดยไม่ต้อง "ดึง" อย่างต่อเนื่อง

สำคัญ: การแสดงผลครั้งแรกมีความสำคัญ หากเป็นไปได้ ควรให้สุนัขสัมผัสถึงปากกระบอกปืนล่วงหน้า (ดูโมดูลที่ 6 - การฝึกปากกระบอกปืน)

5.3 รายการตรวจสอบ “ความพอดีที่สมบูรณ์แบบ”

หลังจากสวมใส่แล้ว จะมีการตรวจสอบอย่างเป็นระบบว่าปากกระบอกปืนเข้ากันได้ดีหรือไม่ ประเด็นต่อไปนี้เป็นรายการตรวจสอบหลักสำหรับที่ปรึกษา และสามารถนำมาใช้ในรูปแบบที่เรียบง่ายเป็นเอกสารประกอบคำบรรยายสำหรับเจ้าของได้ในภายหลัง

5.3.1 ขอบเขตการมองเห็นและดวงตา

ปากกระบอกปืนต้องไม่จำกัดขอบเขตการมองเห็นของสุนัขหรือกดเข้าไปในดวงตาโดยไม่มีเหตุผล

ตรวจสอบ:

- มองจากด้านหน้า: ดวงตาทั้งสองข้างมองเห็นได้และเป็นอิสระหรือไม่?
- ตรวจสอบจากด้านข้าง: ขอบด้านบนของตะกร้าไม่อยู่ตรงบริเวณเปลือกตาโดยตรงหรือถาวรหรือไม่? หากตะกร้าสูงเกินไปและหลุดเข้าไปในบริเวณดวงตา สายรัดคอหรือสายรัดเหนื่อศีรษะที่ปรับอย่างถูกต้องสามารถช่วยให้ตะกร้ามั่นคงต่ำลงได้เล็กน้อย

5.3.2 จมูกและดั้งจมูก

จมูกและดั้งจมูกมีความสำคัญมาก ปากกระบอกปืนจะต้องไม่กดอย่างถาวรหรือเฉพาเจาะจงที่นี้

ตรวจสอบ:

- ใช้นิ้วสัมผัสระหว่างดั้งจมูกกับตะกร้าอย่างระมัดระวัง: ยังมี "อากาศ" อยู่บ้างไหม?
- มีแผ่นรองจมูกและแนบสนิทและนุ่มนวลแทนการกดด้านเดียวหรือไม่?

- ผิวหนังบริเวณสันจมูกปรากฏเป็นสีแดงหรือมีรอยยุบหลังจากสวมใส่เพียงระยะเวลาสั้นๆ หรือไม่? หากปากกระบอกปืนวางอยู่บนตั้งจมูก อาจจำเป็นต้องใช้ฝารองจมูกที่ขยายออกหรือมีรูปร่างแตกต่างออกไปสายรัดเหนือศีรษะ หรือในบางกรณี อาจจำเป็นต้องใช้รุ่นอื่น

5.3.3 แก้มและริมฝีปาก

ปากกระบอกปืนไม่ควรบีบแก้มมากเกินไป การสัมผัสบางครั้งเป็นเรื่องปกติ แต่รอยเว้าลึกหรือรอยย่นถาวร อาจบ่งบอกถึงความแน่นพอดี

ตรวจสอบ:

- มองไปด้านข้าง: เสาตะกร้าค่อนข้างขนานกับแก้มหรือกดเข้าไปอย่างแรงหรือไม่?
- ริมฝีปากและผิวหนังถูกบีบหรือถูกระแทกอย่างรุนแรงเมื่อเปิดปากหรือไม่? หากมีปัญหาแรงกดเล็กน้อย การงอปากกระบอกตลอดอย่างระมัดระวังบนแถบแก้มสามารถช่วยบรรเทาได้ อย่างไรก็ตาม หากตะกร้ามีรูปร่างผิดปกติอย่างเห็นได้ชัด จะมีผลดังต่อไปนี้: การตัด = การแปลง → โดยทั่วไปแล้ว ไม่รวมการคืน/เปลี่ยน ลูกค้าต้องทำสิ่งนี้ล่วงหน้า

ได้รับการอธิบาย

5.3.4 สลักลำคอและลำคอ

สลักยึดลำคอก็มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ปากกระบอกปืนมั่นคง แต่ต้องไม่มีบกล่องเสียง ตำแหน่งที่ต่ำหรือแคบเกินไปอาจทำให้เกิดอาการไอ ส้ำลัก หรือหายใจลำบากได้

ตรวจสอบ:

- สลักลำคออยู่ด้านหลังบริเวณกล่องเสียงและไม่ได้อยู่ตรงกลางหรือไม่?
- สามารถกดสองนิ้วระหว่างสลักลำคอและคอโดยไม่ห้อยหลวมอย่างเห็นได้ชัดได้หรือไม่?
- สุนัขแสดงปฏิกิริยาการป้องกัน (ไอ ส้ำลัก กระตุกศีรษะ) เมื่อมีการกดที่สลักลำคอหรือไม่? ในบางกรณี การทำโดยไม่มีชิ้นส่วนลำคอหรือเปลี่ยนตำแหน่งอาจเป็นเรื่องสมเหตุสมผล อย่างไรก็ตาม ควรทำในลักษณะที่รักษาความมั่นคงโดยรวมของปากกระบอกปืนไว้เสมอ

5.3.5 ปราศจากอาการหอบและอ้าปาก

จุดทดสอบหลักคืออึสรภาพจากการหอบ สุนัขต้องสามารถอ้าปากและแลบลิ้นออกมาได้โดยมีปากกระบอกปืนอยู่

ตรวจสอบ:

- ปลอ่ยให้สุนัขเดินไปสองสามก้าวหรือให้กำลังใจเขาเล็กน้อย - เขาเริ่มหอบไหม?
- มองเห็นได้ชัดเจนหรือไม่ว่ากรามล่างสามารถแยกออกจากกรามบน (การเปิดปาก) ได้ชัดเจนหรือไม่?

- ลิ้นจะยื่นออกมาระหว่างเสาดะกร้าได้อย่างเห็นได้ชัดหรือไม่ หากสามารถเปิดปากได้น้อยที่สุด ต้องพิจารณาขนาด รุน หรือการปรับเปลี่ยนใหม่ ความสามารถในการหอบที่เพียงพอมีความสำคัญต่อความร้อนหรือความเครียด

5.3.6 พอดตัวอย่างแน่นอน

ปากกระบอกปืนจะต้องพอดดีในลักษณะที่ไม่สามารถถอดออกได้ง่าย แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่โยกเยกหรือบิดอย่างมีนัยสำคัญ

ตรวจสอบ:

- จับด้านหน้าของตะกร้าเบาๆ และค่อยๆ ขยับขึ้น ลง และไปด้านข้าง โดยทั่วไปตะกร้าจะอยู่กับที่หรือไม่?
- สุนัขพยายามดึงตะกร้าปิดจมุกด้วยอุ้งเท้าหรือไม่? เขาประสบความสำเร็จหรือไม่?
- มีการติดตั้งปลอกนิรภัยและขั้วต่ออย่างถูกต้องหรือไม่ หากจำเป็นต้องใช้วิธีแก้ปัญหาด้านความปลอดภัยสูงสุด สุนัขที่มีเจตนาชัดเจนว่าจะสร้างความเสียหายหรือสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงควรใช้ปลอกคอกนิรภัยและขั้วต่อที่เหมาะสมเสมอ เพื่อไม่ให้ถอดออกได้ในทางปฏิบัติ

5.4 การทดสอบความปลอดภัยและการทดสอบการเคลื่อนไหวระยะสั้น

เมื่อตรวจสอบความพอดดีแบบพื้นฐานแล้ว ให้ทดสอบการเคลื่อนไหวช่วงสั้นๆ ต่อไป

ขั้นตอนที่แนะนำ:

- ปล่อยให้สุนัขเดินสองสามก้าวโดยสวมปากกระบอกปืนไว้
- เปลี่ยนทิศทางเพื่อดูว่าปากกระบอกปืนมีพฤติกรรมอย่างไรเมื่อเคลื่อนที่
- นั่งลงและยืนขึ้นเล็กน้อยเพื่อสังเกตตำแหน่งและความมั่นคงของสายพาน ปากกระบอกปืนไม่ควรหลุดออกมา ไม่ควรเลื่อนไปทางดวงตาซ้ายๆ และไม่ควรรบกวนสุนัขอย่างเห็นได้ชัดขณะเคลื่อนไหว

5.5 ปัญหาและการแก้ไขความพอดดีโดยทั่วไป

ปัญหาทั่วไปและการดำเนินการที่เป็นไปได้:

- ตะกร้าเลื่อนขึ้นไปทางตา → ปรับหรือเสริมสายรัดคอให้ถูกต้อง หากจำเป็น ให้ใช้สายรัดเหนือศีรษะ หากจำเป็น ให้เลือกรุ่นอื่นที่มีการเชื่อมต่อศีรษะที่ดีกว่า
- จมุกถูกตัดหรือแดงมาก → ปรับแป้นจมุก (ขยาย/ยาว) ใส่สายรัดเหนือศีรษะ ตรวจสอบการเลือกรุ่น (ระยะห่างของจมุก)
- สุนัขแทบจะไม่สามารถหอบได้ → ตรวจสอบขนาด หากจำเป็นต้องเปลี่ยนรูปทรงตะกร้าให้ใหญ่ขึ้นหรือลึกขึ้น ตรวจสอบปัจจัยการหอบอีกครั้ง (1.5 หรือ 1.3-1.4 สำหรับสุนัขตัวเล็กมาก)

- ปากกระบอกปืนสามารถถอดออกได้ง่าย → ปรับการนำทางสายรัดให้เหมาะสม ปรับสายรัดคอและลำคอใหม่ เพิ่มปลอกคอกันรัย หากจำเป็น ให้เลือกรูปทรงตะกร้าอื่นที่มีการเชื่อมต่อศีรษะที่ดีกว่าสำหรับสุนัขที่มีการยกย้ายถ่ายเทสูง

5.6 รายการตรวจสอบสำหรับเจ้าของในชีวิตประจำวัน

เจ้าของต้องการรายการตรวจสอบที่เรียบง่ายและเข้าใจได้ซึ่งสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งอาจสั้นกว่ารายการตรวจสอบทางเทคนิคอย่างมาก แต่ควรมีประเด็นที่สำคัญที่สุด

ตัวอย่างรายการตรวจสอบสั้นๆ:

- ปราศจากดวงตา - ตะกร้าไม่สัมผัสดวงตาและไม่จำกัดการมองเห็นอย่างรุนแรง
- ไร้จุก - ยังมีช่องว่างระหว่างตั้งจุกกับตะกร้า ไม่ทำให้เกิดการเสียดสีถาวร
- อาจมีอาการหอบได้ - สุนัขสามารถอ้าปากและหอบได้มองเห็นได้ชัด
- ไร้คอ - สลักลำคอไม่ได้อยู่บนกล่องเสียงและไม่ทำให้หายใจไม่ออก
- ติดแน่นพอดี ไม่สามารถถอดหรือบิดตะกร้าได้ง่าย

5.7 ตรวจสอบ 5 วินาทีสำหรับการใช้งานแต่ละครั้ง

นอกเหนือจากรายการตรวจสอบโดยละเอียดแล้ว เจ้าของยังสามารถได้รับการตรวจสอบตามปกติโดยใช้เวลาน้อยๆ ก่อนการใช้งานแต่ละครั้ง

ตรวจสอบ 5 วินาที:

1. ตาว่างใหม่? - มองจากด้านหน้าอย่างรวดเร็ว: ดวงตาทั้งสองข้างมองเห็นได้ชัดเจนหรือไม่?
2. จุกโล่งใหม่? - ใช้นิ้วสัมผัสระหว่างตั้งจุกกับตะกร้า: ยังมีที่ว่างบ้างไหม?
3. หอบได้ไหม? - สุนัขเคลื่อนไหวได้ชั่วคราว: เขาอ้าปากและหอบได้หรือไม่?
4. ไร้คอใช่ไหม? - สัมผัสสล็อตคอ : หลังกล่องเสียงไม่สัมผัสหรือเปลา?
5. นั่งอย่างปลอดภัย? - เขย่าด้านหน้าตะกร้าเล็กน้อย: โดยทั่วไปตะกร้าจะอยู่ในตำแหน่งเดิมหรือไม่

5.8 ข้อความสำคัญ โมดูล 5

- ความพอดีที่ลงตัวคือการผสมผสานระหว่างความปลอดภัย ความสบาย และความเป็นอิสระจากการหอบ
- รายการตรวจสอบที่มีโครงสร้างช่วยในการตรวจสอบอย่างเป็นระบบและทำซ้ำได้
- จุดกีดตัน การมองเห็นที่จำกัด หรือการขาดอิสระในการหอบ ถือเป็นสัญญาณเตือนและต้องดำเนินการอย่างจริงจัง

- เจ้าของต้องการรายการตรวจสอบและกิจวัตรประจำวันที่เรียบง่ายและชัดเจน เช่น การตรวจสอบ 5 วินาที
- สำหรับสุนัขที่มีความเสี่ยงสูง ควรใช้ปลอกคอนิรภัยและเข็มขัดนิรภัยที่เหมาะสมเสมอ

MODULE 6 - การฝึกปากกระบอกปืน การสร้างความคุ้นเคย และการจัดการในชีวิตประจำวัน

6.0 เป้าหมายของโมดูล

หลังจากโมดูลนี้ ผู้เข้าร่วมสามารถ:

- สร้างการฝึกปากกระบอกปืนในขั้นตอนเล็กๆ และในทางบวก
- จัดเตรียมแผนการออกกำลังกายที่เป็นรูปธรรมให้กับผู้ถือที่บ้าน
- จัดการกับการต่อต้าน การใช้ฉิ่งเท้า และความไม่มั่นคงของสุนัข
- วางแผนที่จะสวมครอบปากในสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน (รถบัส สัตวแพทย์ ในเมือง บริเวณเหยื่อพิษ)
- ประเมินคำถามการฝึกอบรมที่ควรส่งต่อไปยังผู้ฝึกสอนหรือผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรม

6.1 หลักการพื้นฐานของการฝึกปากกระบอกปืน

การฝึกปากกระบอกปืนไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ "หัก" สุนัข แต่เพื่อช่วยให้เขายอมรับว่าปากกระบอกปืนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน หลักการที่สำคัญที่สุดคือ:

- ขั้นตอนเล็กๆ: ในขั้นตอนเล็กๆ ที่จัดการได้ง่าย แทนที่จะเป็น "ทุกอย่างในครั้งเดียว"
- ด้านบวก: ปากกระบอกปืนประกาศสิ่งที่ดี (อาหาร การเดิน กิจวัตรที่คุ้นเคย)
- สมัครง: หากเป็นไปได้ ให้โอกาสสุนัขเข้าไปในตะกร้า
- เซสชันสั้นๆ: ควรทำเซสชันสั้นๆ หลายๆ ครั้งต่อวัน ดีกว่าทำเซสชันที่ยาวจนล้นหลามเพียงครั้งเดียว
- การหยุดหากสุนัขถูกรอบง่า: หากสุนัขหลีกเลี่ยงหรือหยุดนิ่งเป็นจำนวนมาก ให้ถอยกลับแทนที่จะ "ดันผ่าน"

6.2 ขั้นตอนการฝึกอบรม - จากการทำความรู้จักกันไปจนถึงชีวิตประจำวัน

การฝึกปากกระบอกปืนสามารถแบ่งออกเป็นระยะคร่าวๆ ได้หลายระยะ แต่ละขั้นตอนสามารถดำเนินการให้เสร็จเร็วขึ้นหรือช้าลงได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสุนัข

6.2.1 ระยะที่ 1 - ทำความรู้จักกับปากกระบอกปืน

จุดมุ่งหมายของระยะนี้คือเพื่อให้สุนัขรับรู้ถึงปากกระบอกปืนว่าไม่เป็นอันตรายและยังคงอยาก رؤ้อากเห็นแบบฝึกหัดทั่วไป:

- ปากกระบอกปืนสามารถมองเห็นได้ในห้อง และอนุญาตให้สุนัขดมกลิ่นได้โดยไม่เกิดสิ่งใดเกิดขึ้น
- การเข้าใกล้และการดมกลิ่นโดยสมัครใจสามารถให้รางวัลอย่างเจียบๆ ได้ (เช่น การวางอาหารไว้ใกล้ๆ)
- ในระยะนี้ ไม่มีการ "ผลักดัน" อย่างกะทันหัน - ความไว้วางใจมาก่อนความเร็ว

6.2.2 ระยะที่ 2 - จมูกในตะกร้า

ตอนนี้สุนัขควรเรียนรู้ที่จะสอดจมูกเข้าไปในตะกร้า นี่คือจุดที่การเชื่อมต่อที่สำคัญที่สุดเกิดขึ้น: Muzzle = มั่นคัมค่าสำหรับฉัน

แบบฝึกหัดทั่วไป:

- อาหารถูกเก็บไว้ในตะกร้าและสุนัขก็สามารถหยิบได้
- ในตอนแรกเพียงช่วงสั้น ๆ เท่านั้น จากนั้นค่อย ๆ เพิ่มระยะเวลาโดยให้จมูกอยู่ในตะกร้า
- ตะกร้าไม่ได้ถูกยึดไว้ด้านหลังทันที แต่สามารถเคลื่อนย้ายได้เพื่อให้สุนัขรู้สึกปลอดภัย

6.2.3 ระยะที่ 3 - การปิดสายพานสั้นๆ

เฉพาะเมื่อสุนัขผ่อนคลายและวางจมูกลงในตะกร้าเท่านั้นที่สายรัดจะปิดอย่างระมัดระวังในช่วงเวลาสั้น ๆ

ขั้นตอนทั่วไป:

- สุนัขยื่นจมูกเข้าไปในตะกร้าโดยสมัครใจ ที่ปรึกษาหรือเจ้าของปิดสายคล้องคอไว้หนึ่งถึงสองวินาที
- เปิดสายรัดอีกครั้งทันที เอาจปากกระบอกปืนออก ให้รางวัล
- เพิ่มระยะเวลาที่สั้นลง: วินาทีกลายเป็น 10-20 วินาทีต่อมา 1-2 นาที

6.2.4 ระยะที่ 4 - การเคลื่อนไหวด้วยปากกระบอกปืน

ในระยะนี้ สุนัขจะรู้สึกว่าเขาสามารถทำสิ่งปกติได้อย่างสมบูรณ์โดยใช้ปากกระบอกปืน เช่น รিং ดม นอนราบติดต่อผู้คน

แบบฝึกหัดทั่วไป:

- เดินสองสามก้าวโดยสวมปากกระบอกปืน ถอดออกทันทีและให้รางวัล
- สถานการณ์ในแต่ละวันที่มีความเข้มข้นต่ำมาก: เดินเป็นระยะทางสั้นๆ เข้าไปในสนาม บนถนนที่เจียบสงบ โดยมีปากกระบอกปืน

- สุนัขเรียนรู้: ปากกระบอกปืนไม่ได้หมายความว่า "หยุดนิ่ง" แต่มักจะประกาศสิ่งที่น่าตื่นเต้นด้วยซ้ำ (การเดิน)

6.2.5 ระยะที่ 5 - ถ่ายทอดสู่สถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

ตอนนี้ปากกระบอกปืนถูกใช้ในสถานการณ์ตามที่ตั้งใจไว้จริง - แต่หลังจากที่สุนัขคุ้นเคยกับมันแล้วเท่านั้น ตัวอย่าง:

- ไปพบสัตวแพทย์พร้อมกับปากกระบอกปืนที่เตรียมไว้ แทนที่จะ "สวมไว้ในห้องรออย่างรวดเร็ว"
- การนั่งรถบัสหรือรถไฟโดยต้องมีการฝึกอบรมมาก่อน ไม่ใช่ครั้งแรกในชั่วโมงเร่งด่วน
- เดินในจุดที่มีเหยื่อพิษพร้อมการป้องกันการป้อนอาหาร การฝึกป้องกันการป้อนอาหารแบบขนาน (ยกเลิกสัญญาณ)

6.3 กลยุทธ์การให้รางวัลและการจัดการอาหารสัตว์

รางวัลที่ถูกต้องทำให้การฝึกปากกระบอกปืนง่ายขึ้นมาก ในขณะที่เดียวกันต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและวัตถุประสงค์ของปากกระบอกปืนด้วย - โดยเฉพาะที่

การแปลงต่อต้านการยึด

ประเด็นสำคัญ:

- ใช้อาหารที่นุ่มและกลืนง่ายซึ่งสามารถผ่านตะกร้าได้ง่าย
- ในตอนแรกสามารถให้รางวัลได้บ่อยมาก (เกือบทุกวิธี ทุกครั้งที่สัมผัสจมูกโดยสมัครใจ)
- ใช้รางวัลในภายหลังในลักษณะที่กำหนดเป้าหมายเช่น เช่น เมื่อยืนเงียบๆขณะสวมใส่
- เมื่อเปลี่ยนการคุมครองอาหาร จะต้องตัดสินใจว่าจะยังคงให้รางวัลได้เมื่อใดและอย่างไร (เช่น ผ่านช่องป้อนอาหารที่กำหนดไว้)

6.4 "Paws away" - การจัดการกับการเกาที่ปากกระบอกปืน

ในตอนแรก สุนัขหลายตัวพยายามเอาปากกระบอกปืนออกด้วยอุ้งเท้า นี่เป็นขั้นตอนปกติในกระบวนการเรียนรู้ สิ่งที่สำคัญคือผู้คนมีปฏิริยาอย่างไรต่อมัน

เป้าหมาย:

- สุนัขเรียนรู้ว่าอุ้งเท้าบนปากกระบอกปืน "ไม่ดี"
- พฤติกรรมสงบด้วยปากกระบอกปืนได้รับรางวัล

กลยุทธ์ที่เป็นไปได้:

- ปล่อยให้สวมใส่ตราบเทาที่สุนัขยังตอบสนองอยู่ ควรใช้เวลาสั้นๆ ก่อนที่สุนัขจะเกามากเกินไป
- เบี่ยงเบนความสนใจได้ง่าย (ออกกำลังกายสั้นๆ เดินไม่กี่ก้าว) ทันทีก่อนที่จะเข้าหาปากกระบอกปืน
- ยืนยันช่วงที่เจียบสงบด้วยเสียงหรืออาหารของคุณอย่างมีสติ (“เยี่ยมเลย เยี่ยมมาก”)
- สำหรับสุนัขที่มีเจตนาสร้างความเสียหายใหญ่หลวง: ใส่ปากกระบอกปืน เคลื่อนไหวต่อไป และไม่มีที่ว่างให้เกจากไฟฟ้าสถิต ความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่นี่

6.5 ระยะเวลาการสวมใส่ การพัก และการสังเกต

สุนัขจะใส่ครอบปากได้นานแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับสุขภาพ สภาพอากาศ ความเครียด และความพอดี เวลาอัตราคงที่จึงเป็นเพียงแนวทางคร่าวๆ เท่านั้น

คำแนะนำทั่วไป:

- ในตอนแรกให้สวมในช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้น (วินาทีถึงสองสามนาที) แล้วจึงเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ
- เมื่ออากาศร้อน ควรทำภารกิจสั้นๆ หลายๆ ภารกิจดีกว่าทำภารกิจที่ยาวมาก - คอยสังเกตความสามารถในการหายใจหอบของคุณอยู่เสมอ
- หลังจากใช้งานเป็นเวลานาน ให้ตรวจสอบผิวหนังและขนที่จุดสัมผัส (รอยแดง การถลอก)
- หากมองเห็นการระคายเคือง: หยุดพักจากการสวมใส่ ตรวจสอบสาเหตุ (ความพอดี วัสดุ ระยะเวลา)

6.6 กรณีฝึกอบรมพิเศษ

บางสถานการณ์มีข้อกำหนดพิเศษในการฝึกและการใช้ตะกร้อ สุนัขที่มีเจตนาสร้างความเสียหาย เมื่อเป็นสุนัขที่มีเจตนาสร้างความเสียหายอย่างชัดเจน ความปลอดภัยต้องมาก่อน ซึ่งหมายความว่า: ปากกระบอกปืนและปลอกคอคอนิรภัยหากจำเป็นจะต้องพอดีได้อย่างน่าเชื่อถือ การฝึกอบรมเกิดขึ้นภายใต้สภาวะที่ได้รับ การควบคุม โดยมักจะร่วมมือกับผู้ฝึกสอนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือสัตวแพทย์ด้านพฤติกรรม การไปพบสัตวแพทย์ทำให้สุนัขหลายตัวเกิดความเครียดเป็นพิเศษ ยิ่งตั้งปากกระบอกปืนไว้วงหน้าดีเท่าไร ความเครียดในทางปฏิบัติก็จะยิ่งน้อยลงเท่านั้น เจ้าของควรได้รับการสนับสนุนให้สวมปากกระบอกปืนที่บ้านก่อนขับรถไปฝึกซ้อม พื้นที่เหยื่อพิษ ในพื้นที่ที่ทราบว่ามีความเสี่ยงต่อเหยื่อพิษ ปากกระบอกปืนที่มีการดัดแปลงป้องกันการป้อนอาหารสามารถช่วยชีวิตได้ ในเวลาเดียวกัน คุณควรฝึกให้สัญญาณหยุดและการฝึกต่อต้านการกินควบคู่กันไปเสมอ เพื่อให้สุนัขเรียนรู้ในระยะยาวที่จะไม่ขยับเข้าหาอาหารบนพื้น

6.7 แผนการฝึกอบรมและการบ้านสำหรับเจ้าของ

ผู้ถือจะได้รับประโยชน์จากคำแนะนำที่ชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร แผนรายสัปดาห์ที่เรียบง่ายสามารถช่วยให้คุณดำเนินการได้

ตัวอย่าง "สัปดาห์ที่ 1 - พื้นฐาน":

- วันที่ 1-2: ทำความรู้จักกัน - มองเห็นปากกระบอกปืนได้ สุนัขได้กินอาหารอยู่ใกล้ๆ
- วันที่ 3-4: จมูกในตะกร้า - ทำซ้ำสั้นๆ 5-10 ครั้ง โดยแต่ละครั้งมีขนมอยู่ในตะกร้า
- วันที่ 5-7: ความพยายามในการปิดสั้นๆ ครั้งแรก - ปิดสายรัดเป็นเวลา 1-2 วินาที จากนั้นเปิดอีกครั้งเพื่อให้รางวัล สัปดาห์ต่อมา มาสามารถจัดโครงสร้างในลักษณะที่สร้างสรรค์ได้ (ระยะเวลาที่นานขึ้น ก้าวแรกของการเคลื่อนไหว การเดินระยะสั้นๆ ครั้งแรกทุกวันโดยใช้ปากกระบอกปืน) ที่ปรึกษาสามารถสร้างเอกสารประกอบคำบรรยายที่ได้มาตรฐานซึ่งปรับให้เข้ากับสถานการณ์ของแต่ละบุคคลได้

6.8 ข้อความสำคัญ โมดูล 6

- การฝึกปากกระบอกปืนที่ตื้นนั้นเป็นขั้นตอนเล็กๆ เชิงบวก และขึ้นอยู่กับฝึเท้าของสุนัข
- สุนัขควรสัมผัสปากกระบอกปืนว่า "ปกติ" ไม่ใช่เป็นการลงโทษ
- การจัดการกับอุ้งเท้าและพยายามมัดมันออกเป็นส่วนหนึ่งของการฝึก ไม่ใช่แค่ "การไม่เชื่อฟัง" เท่านั้น
- เวลาในการสวมใส่ สภาพอากาศ และสุขภาพเป็นตัวกำหนดระยะเวลาในการสวมปากกระบอกปืนในแต่ละครั้ง
- เจ้าของต้องการแผนการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติและการบ้านที่ชัดเจนเพื่อนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปฏิบัติ

โมดูล 7 - การตรวจสอบวัสดุและมาตรการการแปลง

7.0 เป้าหมายของโมดูล

หลังจากโมดูลนี้ ผู้เข้าร่วมสามารถ:

- จำแนกข้อดีและข้อเสียของวัสดุปากกระบอกปืนทั่วไป
- อธิบายว่าทำไม Caniseguros จึงอาศัยไบโอเทค นูนวม และสแตนเลสดั้งเดิม
- อธิบายให้ผู้ถือทราบด้วยวิธีที่เข้าใจได้ว่าเหตุใดการแปลงจึงสมเหตุสมผลแม้จะมีแบบจำลองพื้นฐานที่เหมาะสมก็ตาม
- ตั้งชื่อมาตรการการแปลงทั่วไป (เข็มขัด, แผ่นรอง, ระบบป้องกันการยึด, สายรัดเพิ่มเติม)
- รู้ว่าเมื่อใดจึงจำเป็นต้องเคลือบสีฝุ่นหลังงานเชื่อม และเหตุใด Loctite จึงมีความสำคัญกับนัคสกรู

7.1 วัสดุมาตรฐานทั่วไปสำหรับครอบปาก

ครอบปากที่มีจำหน่ายทั่วไปส่วนใหญ่จะมาพร้อมกับสายหนังและผ้าสักหลาดนูนวม เมื่อมองแวบแรกดูเหมือนว่า "คลาสสิก" และมีคุณภาพสูง แต่วัสดุเหล่านี้มีข้อเสียในชีวิตประจำวันอย่างชัดเจน หนึ่งในปัญหาในชีวิตประจำวัน

- ดุดชับน้ำ - เมื่อฝนตก ว่ายน้ำ หรือหญ้าเปียก หนังจะดุดชับและหนักขึ้น
- ฤดูหนาวเร็วขึ้นมากเมื่อเปียก
- เปราะเพราะเกลือ (ทะเล เหงื่อ เกลือถนน) และแสงแดด
- เสื่อมสภาพเมื่อเวลาผ่านไป - ความพอดีที่ปรับเปลี่ยนทำให้ปากกระบอกปืนไม่ปลอดภัย
- ต้องใช้การบำรุงรักษามาก - ต้องทาจาระบี/ดูแลอย่างสม่ำเสมอ ไม่เช่นนั้นอาจฉีกขาดได้ สักหลาด - ปัญหาในการใช้วัสดุกันกระแทก
- ดุดชับความชื้นและสิ่งสกปรกได้ดี
- เสียดสีเมื่อเปียกโดยเฉพาะกับผิวที่บอบบาง
- ยากที่จะทำความสะอาดอย่างถูกสุขลักษณะ - สิ่งสกปรก น้ำลาย และแบคทีเรียติดอยู่ในวัสดุ

- เริ่มมีกลิ่นเล็กน้อยหากไม่ปล่อยให้แห้งสนิทเป็นประจำ สิ่งนี้อาจยอมรับได้ในระยะสั้นหรือการใช้งานที่หายากมาก อย่างไรก็ตาม สำหรับสุนัขที่สวมครอบปากเป็นประจำหรือทุกวัน คุณสมบัติของวัสดุเหล่านี้ อาจเป็นปัญหา ทั้งในแง่ของความสบาย สุขอนามัย และความทนทาน

7.2 มาตรฐานไบโอเทนและคานีเซกูรอส

Caniseguros ตั้งใจใช้ไม่ได้กับหนังและสายรัด แต่อาศัย:

- สายรัดทำจาก Biothane ดั้งเดิม
- แผ่นรองจมูกนุ่มทำจากโฟมเนื้อนุ่ม เหมาะสำหรับกิจกรรมกลางแจ้ง
- อุปกรณ์สแตนเลส ข้อดีของไบโอเทนดั้งเดิม
- กันน้ำ - ไม่ดูดซับ คงความคงตัวของมิติแม่เปียกน้ำ
- พื้นผิวเรียบ - หนูน้อยกว่าหนังเปียกอย่างมาก
- ทำความสะอาดง่ายมาก - เพียงล้างออกด้วยน้ำสะอาด สิ่งสกปรกจะไม่ติดอยู่ในวัสดุ
- แทบไม่ดูดซับกลิ่นใด ๆ - ถูกสุขลักษณะมากขึ้นในการใช้งานระยะยาว
- ทนต่อรังสียูวีและสภาพอากาศ - ไม่เปราะเร็วเหมือนหนัง
- มีมิติที่มั่นคง - ไม่เสื่อมสภาพ แต่ยังคงความพอดีที่ปรับไว้ไว้ สิ่งสำคัญคือต้องใช้ไบโอเทนดั้งเดิม และไม่ใช่ของเลียนแบบที่ด้อยกว่าหรือผลิตภัณฑ์ "Hexa" ที่มีคุณภาพต่ำ มีเพียงไบโอเทนคุณภาพสูงเท่านั้นที่ผสมผสานการต้านทานการฉีกขาดสูงเข้ากับพื้นผิวที่เรียบเนียนเป็นสุข แผ่นรองจมูกและฟิตติ้ง
- แผ่นรองจมูกที่ปรับให้เหมาะกับแต่ละบุคคลทำจากโฟมเนื้อนุ่มที่เหมาะสมกับการใช้งานกลางแจ้ง กระจายแรงกดบนดั้งจมูก
- ช่วยลดความเสี่ยงต่อจุดกดทับ การเสียดสี และแผลกดทับได้อย่างมาก
- ข้อต่อสแตนเลสกันสนิม มั่นคง และทนทาน เหมาะสำหรับสุนัขที่ต้องเดินทางในสภาพเปียกหรือในทะเล

7.3 เหตุใด Conversion จึงคุ้มค่า - แม้ว่าจะเหมาะสมก็ตาม

รุ่นพื้นฐาน สุนัขหลายตัวเข้ากันได้ดีกับรุ่นพื้นฐานที่ทำจากตะกร้าโลหะและสายรัดมาตรฐาน (หนัง/ผ้าสักหลาด) อย่างไรก็ตาม มันก็คุ้มค่าที่จะแปลง

สายรัด Biothane และแผ่นรองที่ทันสมัย ด้วยเหตุผลหลายประการ:

- ความสบาย: ไบโอเทนเสียดสีน้อยลง คงความสบายแม้ในขณะที่เปียก แผ่นนุ่มกระจายแรงกดได้ดีขึ้น
- สุขอนามัย: สายรัดและแผ่นรองทำความสะอาดได้ง่ายกว่า แห้งเร็ว และดูดซับกลิ่นน้อยลง
- อายุการใช้งานยาวนาน: ไบโอเทนและสแตนเลสสตีลมีอายุการใช้งานยาวนานกว่าหนัง/สักหลาดในชีวิตประจำวันอย่างมาก (ฝน แสงแดด เกลือ สิ่งสกปรก)

- ความปลอดภัย: สายรัดที่มีขนาดมั่นคงและสกรูยึดอย่างถูกต้องช่วยให้มั่นใจได้ว่าการตั้งค่าต่างๆ จะยังคงอยู่
- ลักษณะที่ปรากฏ: การปรับเปลี่ยนสามารถทำให้ปากกระบอกปืนดูทันสมัยและได้รับการดูแลเป็นอย่างดี ซึ่งมีความสำคัญต่อภาพลักษณ์ของความปลอดภัยและความรับผิดชอบต่อโลกภายนอก สิ่งสำคัญ: หลังจากปรับสายรัดและข้อต่อแต่ละครั้งแล้ว จะต้องยึดสกรูหนึ่งสือด้วยล๊อคสกรู (เช่น Loctite) เพื่อป้องกันไม่ให้หลวมเนื่องจากการเคลื่อนไหวหรือการสั่นสะเทือน

7.4 มาตรการการแปลงทั่วไป (ภาพรวม)

มาตรการแปลงต่อไปนี้เป็นเรื่องธรรมดาอย่างยิ่งและมีประโยชน์ในทางปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ เช่น:

B. ในแบบเฉพาะทาง

มีโปรแกรมแปลงปากกระบอกปืนให้ 1. การแปลงสายพานเป็นไบโอเทน

- การเปลี่ยนสายหนังหรือสายผ้าทั้งหมดสำหรับสาย Biothane
- การปรับสายรัดคอ สายรัดคอ/ปิด และหากจำเป็น สามารถปรับสายรัดเหนือศีรษะตามการวัดที่ดำเนินการก่อนหน้านี้ 2. การเพิ่มหรือแก้ไขสายรัดคอและสายรัดเหนือศีรษะ
- การติดตั้งสลักที่คอเพิ่มหากปากกระบอกปืนเลื่อนขึ้นง่ายเกินไป
- การติดตั้งสายรัดเหนือศีรษะเพื่อยกตะกร้าขึ้นได้ง่ายสำหรับสุนัขขมุกสูง (เช่น บ็อกเซอร์) 3. การติดตั้งปลอกคอนิรภัย
- ปลอกคอนิรภัยที่สูงบริเวณคอและต่อเข้ากับปากกระบอกปืนผ่านชั่วคราว
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าปากกระบอกปืนไม่สามารถถอดออกได้ทั้งหมด - สำคัญสำหรับสุนัขที่ตั้งใจจะสร้างความเสียหาย
- ไม่เคยผูกสายจูงเข้ากับปลอกคอนี้ - มันทำหน้าที่เป็นตัวหยุด ไม่ใช่ปลอกคอตะกั่ว 4. การเปลี่ยนหรือเพิ่มฝารองขมุก
- เปลี่ยนฝารองขมุกมาตรฐานด้วยฝารองขมุกแบบแคบ ปกติ หรือแบบขยาย
- เป้าหมาย: ระยะห่างระหว่างดั่งขมุกกับตะกร้ามากขึ้น พื้นผิวสัมผัสที่ใหญ่ขึ้น แรงกดสูงสุดที่น้อยลง 5. การป้องกันการให้อาหารและการป้องกันเหยื่อพิษ
- การติดส่วนประกอบหรือแผง Biothane แบบตาข่ายปิดในบริเวณตะกร้าด้านหน้า
- การป้องกันบางส่วนหรือทั้งหมดเพื่อให้สุนัขแทบจะไม่สามารถหยิบสิ่งใดจากพื้นได้
- มีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับสุนัขที่มีแนวโน้มที่จะกลืนสิ่งแปลกปลอมเข้าไปหรือในจุดที่มีเหยื่อพิษ

7.5 งานเชื่อมและเคลือบสีฟัน

ในบางกรณี การแปลงสายรัดและแผ่นรองไม่เพียงพอที่จะทำให้พอดีกับปากกระบอกปืนได้อย่างเหมาะสม จากนั้น อาจจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนตะกร้าลวดด้วยตัวเอง - ตัวอย่างเช่น โดยงานเชื่อม (เช่น การเคลื่อนย้าย สตรีท การใช้สตรีทเพิ่มเติม) หลักการ: เมื่อใดก็ตามที่มีการเชื่อม จะต้องเคลือบสีฟันในภายหลัง

เหตุผลนี้:

- การป้องกันการกัดกร่อน - รอยเชื่อมมีแนวโน้มที่จะเกิดสนิมได้ง่ายกว่า
- ความเรียบเนียนของพื้นผิว - การเคลือบด้วยผงทำให้พื้นผิวเรียบสม่ำเสมอโดยไม่มีขอบคม
- สุขอนามัย - พื้นผิวเคลือบเรียบทำความสะอาดง่าย สิ่งสกปรกและน้ำลายเกาะน้อยลง
- ลักษณะที่ปรากฏ - ปากกระบอกปืนดูเป็นมืออาชีพและได้รับการดูแลเป็นอย่างดีแม้หลังจากการดัดแปลง งานดัดแบบเพียวๆ (ไม่ต้องเชื่อม) ไม่จำเป็นต้องเคลือบด้วยผงใหม่ แต่ควรดำเนินการอย่างระมัดระวัง หลังจากแต่ละขั้นตอน การเดินสายไฟทั้งหมดต้องได้รับการตรวจสอบเพื่อหาขอบมีคมและแหล่งที่มาของการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้น

7.6 ความปลอดภัยและข้อจำกัดของการแปลง

การปรับเปลี่ยนอาจไม่กระทบต่อความมั่นคงขั้นพื้นฐานและผลการป้องกันของปากกระบอกปืน ส่งผลกระทบบรรลุต่อไปนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง:

- ต้องไม่เอาเสาออกในลักษณะที่สุนัขสามารถกัดอีกครั้งหรือกินชิ้นใหญ่เข้าไปได้
- หลังจากเปลี่ยนลวดหรือสายรัดทุกครั้ง ต้องตรวจสอบว่าปากกระบอกปืนยังมั่นคงเพียงพอหรือไม่
- ควรมีการบันทึกการแก้ไขไว้อย่างชัดเจน (รูปถ่าย หมายเหตุ) โดยเฉพาะสุนัขที่มีเงื่อนไขหรือข้อกำหนดอย่างเป็นทางการ
- ในบางกรณี การเลือกรุ่นพื้นฐานอื่นจะเหมาะสมกว่าการ "งอ" ตะกร้าที่ไม่เหมาะสม

7.7 การบำรุงรักษา การลือคสกรู และการดูแล

แม้แต่การแปลงที่ดีที่สุดก็ยังคงปลอดภัยหากมีการตรวจสอบและบำรุงรักษาปากกระบอกปืนเป็นประจำ

ประเด็นสำคัญ:

- ยึดสกรูหนังสือด้วยสารลือคสกรู (เช่น ลือคโทท์) หลังการปรับสายพานแต่ละครั้ง ไม่เช่นนั้นอาจหลวมได้
- การตรวจสอบด้วยสายตาเป็นประจำ: ชั้นสกรูทั้งหมดแน่นแล้ว สายพานหรือตะกร้าไม่มีรอยแตกหรือความเสียหายหรือไม่

- หากสายรัด Biothane สกปรก เพียงล้างด้วยน้ำ (หากจำเป็น ให้ใช้น้ำยาทำความสะอาดอ่อนๆ) ทำความสะอาดโฟมรองและปล่อยให้แห้งอย่างทั่วถึง
- อย่าใช้น้ำยาทำความสะอาดที่มีฤทธิ์รุนแรงหรือแปรงโลหะบนพื้นผิวที่เคลือบด้วยผงเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดสารเคลือบเสียหาย

7.8 ข้อความสำคัญ โมดูล 7

- หนังสือผ้าสักหลาดมักเป็นปัญหาสำหรับผู้สวมใส่เป็นเวลานาน โดยจะดูดซับน้ำ เสียดสี ง่ายเร็ว และรักษาสุขอนามัยได้ยาก
- Caniseguros ใช้ Biothane ดั้งเดิม แผ่นโฟม และสแตนเลส เพื่อเพิ่มความสะดวกสบาย ถูกสุขลักษณะ และความทนทานสูงสุด
- การดัดแปลงจะคุ้มค่าแม้ว่ารุ่นพื้นฐานจะพอดี แต่ก็เพิ่มความสะดวกสบาย ความปลอดภัย และความทนทาน
- การแปลงแบบทั่วไปได้แก่ การแปลงสายรัด แผ่นรองจุก ปลอกคอนิรภัย และระบบป้องกันการป้อนอาหาร
- จำเป็นต้องเคลือบสีฝุ่นหลังงานเชื่อม สกรูหนังสือถูกยึดด้วยการล็อคด้วยสกรู
- การตรวจสอบและการดูแลเป็นประจำจะทำให้ปากกระบอกปืนที่แปลงแล้วมีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสวัสดิภาพสัตว์ในระยะยาว

MODULE 8 - กรอบกฎหมาย ความรับผิดชอบ และเอกสารประกอบ

8.0 เป้าหมายของโมดูล

หลังจากโมดูลนี้ ผู้เข้าร่วมสามารถ:

- ประเมินบทบาทและความรับผิดชอบของคุณอย่างชัดเจนในฐานะที่ปรึกษาปากกระบอกปิ่น
- แจ้งให้ผู้ถือทราบอย่างโปร่งใสเกี่ยวกับข้อจำกัดของคำแนะนำ
- รู้ว่าประเด็นใดควรบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- คำนึงถึงเงื่อนไขกรอบกฎหมายขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับคำแนะนำปากกระบอกปิ่น
- รวมความรับผิดชอบและข้อมูลประกาศเข้ากับงานของคุณโดยไม่ต้องเปลี่ยนคำแนะนำทางกฎหมาย

8.1 หมายเหตุสำคัญ - ไม่ใช่คำแนะนำทางกฎหมาย

โมดูลนี้นำเสนอการปลุมนิเทศเกี่ยวกับประเด็นทางกฎหมายทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับคำแนะนำแบบปากกระบอกปิ่น ไม่ได้แทนที่คำแนะนำทางกฎหมายส่วนบุคคลจากผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายหรือคำแนะนำด้านภาษี กฎหมาย ข้อบังคับ และข้อกำหนดในท้องถิ่นอาจมีการเปลี่ยนแปลงและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามประเทศ ภูมิภาค หรือชุมชน

หลักการ: ที่ปรึกษาควรควรชี้ให้ลูกค้าทราบเสมอว่าพวกเขาต้องรับผิดชอบต่อการปฏิบัติตามกฎหมายที่บังคับใช้ ข้อกำหนดของตระกูลและสายจูง และข้อกำหนดอย่างเป็นทางการอื่นๆ

8.2 การชี้แจงบทบาท - ที่ปรึกษาด้านปากกระบอกปิ่นทำอะไร (และสิ่งที่ไม่ได้ทำ)

ที่ปรึกษาปากกระบอกปิ่นมีบทบาทที่ชัดเจน พวกเขาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านความพอดี วัสดุ ความปลอดภัย และการใช้ครอบปากที่เป็นมิตรต่อสวัสดิภาพสัตว์ ตามกฎแล้วพวกเขาไม่ใช่สัตวแพทย์และไม่ใช่นายความ

งานทั่วไปของที่ปรึกษาปากกระบอกปิ่น:

- คำแนะนำเกี่ยวกับรุ่น ขนาด และวัสดุ (เช่น ตะกร้าลวด สายรัดใบโอเทน อุปกรณ์ป้องกันอาหาร)

- ดำเนินการวัดและฟิตติ้ง รวมถึงการตรวจสอบความพอดี
- การประเมินว่าตะกร้อครอบปากเหมาะสมและสามารถนำมาใช้ในลักษณะที่เป็นมิตรต่อสวัสดิภาพสัตว์ได้หรือไม่ในบางกรณี
- การศึกษาเกี่ยวกับขีดจำกัดของปากกระบอกปืน (ไม่ใช่สิ่งทดแทนการฝึกอบรม การแพทย์ การจัดการ)

ไม่มีงานแนะนำปากกระบอกปืน:

- อย่าวินิจฉัยความเจ็บป่วยหรือความผิดปกติทางพฤติกรรม
- ไม่สัญญาว่าจะรักษาหรือรับประกันความสำเร็จ
- ไม่ให้คำแนะนำทางกฎหมายที่มีผลผูกพันในแต่ละกรณีโดยเฉพาะ
- อย่าแทนที่หรือประเมินการตัดสินใจอย่างเป็นทางการ

8.3 หลักสัญญาและรูปแบบธุรกิจ (โดยย่อ)

การจำแนกประเภททางกฎหมายที่แตกต่างกันอาจเกิดขึ้นได้ ขึ้นอยู่กับวิธีการทำงานของที่ปรึกษาปากกระบอกปืน เช่น กิจกรรมที่ประกอบอาชีพอิสระ กิจกรรมเชิงพาณิชย์ งานอิสระ หรือกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือ ควรชี้แจงการจดทะเบียน การจัดการภาษี และโครงสร้างสัญญาเป็นรายบุคคลพร้อมคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสม

สิ่งที่สำคัญมากกว่ารายละเอียดแบบฟอร์มทางกฎหมายคือลูกค้าต้องรู้ว่าตนกำลังสรุปสัญญากับใคร และบริการใดบ้างที่ตกลงกันได้

8.4 ความรับผิดชอบและการยกเว้นความรับผิด

คำแนะนำเกี่ยวกับปากกระบอกปืนมักเกี่ยวกับความปลอดภัยและความเสี่ยงต่อความเสียหาย เช่น การบาดเจ็บจากการถูกกัด ความเสียหายต่อทรัพย์สิน หรือความเสียหายที่เป็นผลสืบเนื่อง นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมการสื่อสารที่ชัดเจนเกี่ยวกับความรับผิดชอบจึงมีความสำคัญ

หลักการ:

- เจ้าของยังคงรับผิดชอบต่อสุนัขของตนอยู่เสมอ - แม้ว่าจะมีปากกระบอกปืนก็ตาม
- ปากกระบอกปืนลดความเสี่ยงของการบาดเจ็บ แต่ไม่สามารถกำจัดมันได้ 100%
- ที่ปรึกษาต้องได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ แต่ไม่รับประกันความสำเร็จในพฤติกรรมของสุนัข
- ในกรณีที่คำแนะนำไม่ถูกต้องอย่างร้ายแรงหรือการละเว้นอย่างเห็นได้ชัด ความรับผิดชอบยังคงเกิดขึ้นได้ ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมการดูแล เอกสาร และการประกันภัยความรับผิดทางวิชาชีพที่เหมาะสมจึงมีความสำคัญ

ควรใช้ประกาศแจ้งความรับผิดชอบที่เรียบง่ายและชัดเจนและได้รับการยืนยันจากลูกค้า โดยเฉพาะสุนัขที่มีประวัติเหตุการณ์ เช่น ถูกสัตว์กัดหรือข้อกำหนดอย่างเป็นทางการ

8.5 เอกสารประกอบ - สิ่งที่ต้องบันทึก

เอกสารที่ดีช่วยปกป้องสุนัข เจ้าของ และที่ปรึกษา ช่วยให้มั่นใจในการติดตามและมีความสำคัญในกรณีที่มีข้อสงสัยเพื่อให้สามารถแสดงสิ่งที่พูดคุยและแนะนำได้

ส่วนประกอบทั่วไปของเอกสาร:

- ข้อมูลลูกค้า (ชื่อ รายละเอียดการติดต่อ) - เท่าที่จำเป็นเท่านั้น
- ข้อมูลสุนัข (ชื่อ อายุ พันธุ์/ผสม ความผิดปกติพิเศษ)
- ประวัติ: เหตุการณ์การกัดที่ทราบ ข้อกำหนดอย่างเป็นทางการที่มีอยู่ ลักษณะทางการแพทย์
- รายงานการวัด: การวัดที่เกี่ยวข้องทั้งหมด (ตัวจับ ส่วนหัว สายรัด) ควรระบุวันที่ด้วย
- ภาพถ่ายศีรษะและสถานการณ์การวัด (ถ้ามี) โดยที่เจ้าของตกลงกันได้
- รุ่น ขนาด และการดัดแปลงที่แนะนำ (เช่น สายรัดไบโอเทค แผ่นป้องกันการป้อน ปลอกคอนิรภัย)
- ข้อมูลที่ได้รับ (เช่น เกี่ยวกับอิสรภาพจากการหอบ การฝึก อันตรายจากเหยื่อพิษ สัตวแพทย์หรือผู้ฝึกสอน)
- ลายเซ็นหรือการยืนยันว่ามีการปรึกษาหารือเกิดขึ้นและมีการอธิบายคำแนะนำในการใช้งาน

8.6 กรอบกฎหมายทั่วไป

ข้อกำหนดทางกฎหมายที่แตกต่างกันอาจเกี่ยวข้องกับคำแนะนำเกี่ยวกับปากกระบอกปืน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเทศ ภูมิภาค หรือเทศบาล รายละเอียดมักจะซับซ้อนและอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ นี่เป็นเพียงแนวทางทั่วไปบางประการ:

- ข้อกำหนดเกี่ยวกับตะกร้อและสายจูง: อาจมีกฎระเบียบว่าสุนัขจะต้องสวมตะกร้อหรือสายจูงเมื่อใดและที่ไหน เช่น บนระบบขนส่งสาธารณะ ในพื้นที่สาธารณะบางแห่ง หรือสำหรับสุนัขบางตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานที่
- ข้อกำหนดพิเศษสำหรับสุนัขแต่ละตัวหรือหมวดหมู่สุนัข: ในบางประเทศหรือภูมิภาคจะมีข้อกำหนดพิเศษ เช่น หลังจากเหตุการณ์กัด สำหรับข้อกำหนดอย่างเป็นทางการ หรือสำหรับสุนัขบางกลุ่ม ที่ปรึกษาควรชี้ให้เห็นว่าข้อมูลที่เป็นปัจจุบันจะต้องได้รับจากหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายเสมอ
- การประกันภัยความรับผิด: แนะนำให้ใช้การประกันภัยความรับผิดทางวิชาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้ทำงานกับสุนัขในเชิงพาณิชย์หรือเป็นประจำ ช่วยปกป้องคุณจากผลกระทบทางการเงินหากเกิดอะไรขึ้น

- การปกป้องข้อมูล: ข้อมูลส่วนบุคคลควรได้รับการประมวลผลเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเท่านั้น ไม่ถูกเก็บไว้นานเกินความจำเป็น และไม่ถูกส่งต่อโดยปราศจากพื้นฐานทางกฎหมายหรือความยินยอม ควรได้รับความยินยอมอย่างชัดแจ้งสำหรับภาพถ่ายหรือข้อมูลพิเศษเสมอ

ข้อความเฉพาะสำหรับข้อความคุ้มครองข้อมูล ประกาศทางกฎหมาย สัญญา และความยินยอมควรได้รับการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายเสมอ

8.7 การจัดการกับสุนัขที่ถูกกัดและข้อกำหนดอย่างเป็นทางการ

คำแนะนำเกี่ยวกับสุนัขที่มีประวัติการกัดหรือตามข้อกำหนดอย่างเป็นทางการต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ - ทั้งทางวิชาชีพและทางกฎหมาย

ประเด็นสำคัญ:

- ความปลอดภัยของตนเองและความปลอดภัยของผู้อื่นมีความสำคัญสูงสุด - ต้องมีปากกระบอกปืนและอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยอื่นๆ (เช่น การรักษาความปลอดภัยแบบสายจูงสองชั้น) หากจำเป็น
- ควรบันทึกประวัติไว้ในเอกสารอย่างชัดเจน ไม่ใช่ภาษาที่แต่งขึ้นตามข้อเท็จจริงและรัดกุม
- ที่ปรึกษาสามารถให้คำแนะนำว่าตะกร้อชนิดใดที่เหมาะสมในทางเทคนิค แต่จะไม่รับผิดชอบในการประเมินว่าเป็นไปตามข้อกำหนดอย่างเป็นทางการหรือไม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- มั่นสมเหตุสมผลที่จะชี้ให้เจ้าของเห็นถึงความจำเป็นในการฝึกอบรมเพิ่มเติมและสัตวแพทยศาสตร์เชิงพฤติกรรมหากจำเป็น

8.8 ตัวอย่างถ้อยคำสำหรับหมายเหตุและข้อจำกัดความรับผิดชอบ

สูตรต่อไปนี้เป็นตัวอย่างลักษณะการแจ้งต่อลูกค้า ไม่ได้มีไว้เพื่อเป็นเอกสารทางกฎหมายที่สมบูรณ์ แต่เป็นเทมเพลตที่ควรได้รับการตรวจสอบและปรับเปลี่ยนตามกฎหมาย

ตัวอย่าง: หมายเหตุเกี่ยวกับความรับผิดชอบ "การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปากกระบอกปืนทำหน้าที่ในการเลือกและดัดแปลงปากกระบอกปืนที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสวัสดิภาพสัตว์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ความรับผิดชอบต่อสุนัขและพฤติกรรมของมันขึ้นอยู่กับเจ้าของตลอดเวลา ปากกระบอกปืนสามารถลดความเสี่ยงของการบาดเจ็บได้ แต่ไม่สามารถกำจัดมันออกไปได้ทั้งหมด"

ตัวอย่าง: ไม่มีคำมั่นสัญญาด้านพฤติกรรมหรือการรักษา "การใช้ตะกร้อครอบปากไม่รับประกันการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในพฤติกรรมของสุนัข คำแนะนำนี้ไม่ได้ใช้แทนการรักษาโดยสัตวแพทย์ พฤติกรรมบำบัด หรืองานฝึกอบรม"

ตัวอย่าง: หมายเหตุเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อสุขภาพ "หากคุณเคยมีอาการป่วยมาก่อน (เช่น โรคหัวใจ ปอด หรือทางเดินหายใจ โรคทางระบบประสาท) การใช้ตะกร้อครอบปากควรประสานงานกับสัตวแพทย์ผู้รักษา โปรดแจ้งให้เราทราบเกี่ยวกับอาการป่วยที่ทราบก่อนหน้านี้ที่สุนัขของคุณมี"

ข้อความเหล่านี้หรือข้อความที่คล้ายกันสามารถรวมเข้ากับแบบฟอร์มการลงทะเบียน สัญญาให้คำปรึกษา หรือเอกสารข้อมูลได้ หลังจากการตรวจสอบทางกฎหมายและการปรับให้เข้ากับรูปแบบธุรกิจเฉพาะแล้ว

8.9 ข้อความสำคัญ โมดูล 8

- ที่ปรึกษาด้านตะกร้อมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้คำแนะนำอย่างระมัดระวังและเป็นมิตรกับสวัสดิภาพสัตว์ ไม่ใช่สำหรับพฤติกรรมของสุนัขทุกตัว
- การชี้แจงบทบาทที่ชัดเจนและการแยกความแตกต่างจากสัตวแพทย์ ผู้ฝึกสอน และคำแนะนำด้านกฎหมายเป็นสิ่งสำคัญ
- เอกสารที่ดี (ข้อมูล ขนาด คำแนะนำ หมายเหตุ) ช่วยปกป้องทุกคนที่เกี่ยวข้อง
- ข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับข้อกำหนดเกี่ยวกับปากกระบอกปืน ความรับผิดชอบ เอกสาร และการปกป้องข้อมูลอาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประเทศหรือภูมิภาค - เจ้าของจะต้องแจ้งให้ทราบด้วยตนเอง
- หมายเหตุและข้อจำกัดความรับผิดชอบที่เรียบง่ายและเข้าใจได้ช่วยชี้แจงความคาดหวังและหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิด